

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

P. 1-3 nebst Inventarium

Gerson, Jean

[Straßburg], 1488

De canticordo

[urn:nbn:de:bsz:31-300776](#)

plantistis.

Secundū opusculū
 Opusculum istud de canticordō id est de cantico cordis b; tres thomos. i. diuisiones vel tonos p̄ncipales cum notis et notulis. Note sunt considerationes speciales. Notule vero particulae singulares. **P**rimus tonus continet p̄hemium cum designatio ne quale fuisse monocordum in statu ino centie. et quale est in statu virtutis p̄fē ut in Christo fuit et Maria p̄ nouem notulas. Nonit vltius differentias cantici cordis ad canticum oris cum distinctione cantū ci noui hominis ad veterem p̄.t. notas seu notulas. Nonit consequēter dubitaciones multas circa p̄sientia que soluuntur p̄ reli quas. xxvij. notulas. **S**ecundus tonus deducit p̄ncipaliter q' est ponendum can ticordū docens quid sit descriptiue. et quē admodū habere debet suum gamma. et q̄li ter fuit in christo et maria. Continet. xij. notas s̄m cōsiderationes totidem sp̄ales p̄cipales et in vniuerso notulas. xvij. singulare. **T**ertius tonus instituit nō absq̄ circuitu qualiter gamma formetur pro cātico:do contineat notas et notulas. que se legentibus offerunt satis plane.

Thomus primus

Tati qui audiunt verbum dei et custodiunt illud. Verbum habbitur de canticis per theoriam et praxim. **D**odo p̄cipue de cāticordō quod est verbum dei in cordibus nostris. Quale potuimus exordium cōuenientius assumere q̄s a verbo verbi dei q̄s a principio de principio q̄s a deo sapientia p̄ quā condita sunt omnia et sine qua facere non possumus quicq̄s. **N**ueludē erat cum patre dum cuncta componeret cū ip̄sum laudarent astra matutina. **N**ec est sapientia quā auris bona audierat cum omni cōcupiscentia. Aperiatur igitur aures nostras sonet et expediatur verbum dei cuius totiens ista fuit exhortatio. **N**u. i. habet aures audiendi audiat. Auris itaq̄ cordis intelligēs. **N**ib; non aptis sumus (intra pueribū) Asinus ad lyram. q̄ nullā in armonia verbi dei dulciorēm suḡ mel et fauum suavitatem inueniemus. Porro si repletum fuerit cor nostrum verbo dei fieri quod ab eo dicitur.

Exabundantia cordis os loquit̄. abūder igitur bonej Jesu cuius os hic loquitur et eructat̄ cor istud verbum bonum. Abūder igitur obsecro sp̄us tuus bon⁹ in pau⁹ percuso corde meo et implear illud ut def sermo in ap̄tione oris mei. et semper sic laus tua in ore meo. compleatur in me monitio tube apostolice que afflatu tuo abūdāter i plera/nobis omnibus insonuit et cecinīc̄ hortans docens et interpretans verbum xp̄i ait. **H**abiter in vobis abundantier in lōni sapientia cōmonentes et docentes vosmet ipsos in psalmis et hymnis et canticis sp̄ua libus in gratia cantantes in cordib; vestris domino. **O** verbus christi. immo verbū xp̄s quod erat in p̄ncipio apud deū; et de⁹ erat verbum. et verbum caro factum est. **V**eni domine Jesu habites in corde abundāter et si non in in omni sapientia saltem per fidem que p̄ dilectionē operetur. ut docere et cōmonere valeam me p̄mitus. deinde proximos meos filios tuos / in psalmis / et de psalmis hymnis et canticis sp̄ualibus. ut simus in gratia cantantes tibi dño in cordib; nostris et gratias agentes p̄ omnibus tibi et patri. **C**antet ecce quotidie vocib; crebris vehementer aurib; nostris spiritu⁹ tuus bonus p̄ ora p̄pharum. tua organa p̄ sonans. **C**an. do. can. no. Errursus. **C**antate et eccl. et psallite. Et iter. Psallite deo n̄o psallite. psallite regi nostro psallite. **Q**uoniam rex ois ter. deus psal. sapi. **H**ec autē exhortatio milies reperita / nullo modo pro�sus ecequi poterit os nostrū nisi p̄missus in pleris cordibus vestris. **Q**uoniam et abundantia cordis os loquifin canticie. **Q**uā felix illa cīuitas in qua iugis soleritas vbi vna vox letantium et yn⁹ ardor cordium que plena modulisi in laude et canore iubilo. vacat. videt. amat. canat in eternū pleno corde toto ore. **F**elice n̄i bilominus homo qui factus est rectus. si non immiscuisset se peccando questionib; infinitis. non de paradiso voluptatis et canticis angelorum detrusus esset in vallez lacrimarum in velamentis insipientibus et surdior illis factus. cor sere sicut n̄a buchodonosor habet ut audiens n̄o audiatur et intelligens n̄o intelligat. **F**ormauerat itaq̄ dei sapia ad silitudinem maioris mūdi corporalis/corpus hois. in cui⁹ medio posuit cor instar soli in celo. **L**ōposuerat illud

Bg 5

tans instrumentum vel organum musicum
tempatissime concordatum. in quo et per quod
spiritus humanus tunc utique psallendi gemitus
sumus. ut propter plenus verbo dei catabatio
cundissima cantica syon celestis hierusalem. nec
erat dissonum quicquam in pulcherrima oia con
sonabant melodiam. quoniā nihil erat ut
bic et nunc obuiā rōni sub cuius impio cū
cta erant. quē ad modū postea fuit in orga
no corpis beati illius de quo mulier quedā
scrollens vocem de turba dixit. **B**eat⁹ ven
ter qui te portauit. **B**eat⁹ pfecto quia per
omnia subditus erat verbo dei cōcors quo
per ratione. concors insup sine dissidētia si
bi⁹ p̄. **C**ognoverunt hanc inesse debere
cōsonantiam humano cordi phantes alii
qui sicut **A**resto. tradit⁹. quod in virtuoso om
nia cōsonant rōni. Quid autem magis ho
mini p̄tū esse debet quam ratio quam vivere con
sequenter p̄m eam et eidem cōsonare. **P**u
to autē nūlū talē inuenierat **A**resto. virtuo
sum. vbi non frequentius dissonaret vetus
homo ratione corpus vīc⁹ mortis huius.
sed ita voluit non quales videbat. sed qua
les esse debere censebat p̄hs iste clarissim⁹
describere dū felicitate in venatur humana
natura. **P**orro nullus vīc⁹ p̄tantum
ed p̄scrutator⁹ seculi potuit attingere unde
esser dissonantia talis in hoie. quā beu co
gimur sentiendo fateri. sola fides. hanc ex
peccato p̄moz parentū venisse reuelat. **E**t
hoc altero duoz modoz ponitur a sanctis
Unus est quod iustitia originalis erat inte
gritas institute nature humanae a deo. cui⁹
pfecta sunt opera. qui anime imortali cor
pus aptauerat potens non mori. et per con
temperans ratione. **S**onūlū iusticiā ori
ginalē fuisse habitum quendā additū. quo
fiebat talis cooperator ad rationē qđ diu ra
tio subdita esset deo quā iusticia sublata
sensus velut effrenes absq; retinaculo. pru
erunt in obiecta sua spretonec expectato re
gimine rōnis. **G**randis agra est conqui
sitionis tam p̄hice quam theologice materia,
sed ad rē quā attendimus accedat protin⁹
cor nostrū et os nostrū. tradere sc̄z noticiaz
canticordi. i. cantici cordis unde pcedit cā
ticum oris. quo per differentias ad inuicem
p̄mos si norauerim⁹ patet quidditas seu
natura cito virtusq;. quomodo p̄terea p̄bū
deverū affirmit⁹ et abūdātia cordis os
loquitur et cantat. **C**anticū oris. est vox
sensibilis numerosa. ab auditu exteriori. p

prie perceptibilis ponitur vox p̄ genere. et nu
merosa ungitur. quasi p̄ differētia ad vo
ces. nullā habentes numerosam p̄portiōēz
Additur tertia clausula p̄ter voces cordia
les intrinsecas et intellectuales. que p̄cipi
untur aure cordis vel intellectus. p̄t scrip
turis sacris et p̄hīcīs locutionib⁹ trahi po
test. **D**abemus sic p̄mā p̄cipiā differentiā
a canticordis que est vox interior numero
sa. ab auditu solo interiori p̄rie perceptibilis.
Canticū oris. cōuenit a alibus p̄serit
quib⁹ in quib⁹ numerosa vox inuenitur. ab
auditu exteriori p̄rie perceptibilis. **T**estaf⁹
philomena. hoc alauda. hoc carduel⁹. hoc
rurtur et p̄rūdo. cygnus et alia multa. **L**ol
ligim⁹ hic sc̄dam dīaz a cātico cordis ma
xime rōnalis et humani. deq; p̄ns est inqui
sitione. **E**t qđ quis in aubō concinerib⁹ si cui
quod suū cor sit et imaginatio quedā seu fan
tasatio numerosa que se monstrat exte
rit deniq; multiple passio. nūlomin⁹ ad
cantico nostrum cordis sive canticordum
nō attingunt. **D**ic aspīcim⁹ quod passiones
et sensus sunt in irrationabilib⁹ determinate
p̄ obiecta sua et uniformiter operat qđlibet i
diuidū sūesp̄i. **N**ō ei cātar aliter vna p̄b
lomena quam alia. sic nec aliter facit nūlū suū
Hec ihoie cui⁹ rō nō est ad vanū limita
ta. vñ tēta varietas in hūanis oris. **N**ā qđ
est sparsum p̄ industrias singulares in bru
tis. rō colligit in se totū. **C**anticū oris p̄t
ab altero cognosci et p̄cipi et indicari. **C**an
ticū vox cordis solus ille q̄ erit innotescere
mediate vel immediate. Facit ad h̄ illud apli
cū. **T**u dñe q̄ nosti corda oīm. **A**tillo. **D**e
intueor cor. cū multis in hac siniam Qualiter
aut̄ pateat cor hoīs vel bic vel in p̄ria. tam
angelis quam sc̄is seu locutiōē mutua seu oīo
nis direcciōē deuota alibi videt. **C**anti
cū oris p̄t cū altero cātico oris p̄cōinen
tes ad inuicē abinari ac i vñā colligi sym
phoniā. h̄ in discātib⁹ p̄ tenore p̄ ītenorez
p̄minutias et p̄ fractiōēs vocū multifariās
Et recipientia mōstrat. et ars certa tradit et
scribit. **H**ec aut̄ oīa fieri nō p̄nt saltē bic in
via p̄ hoīes forū i cātico cordis. surgatq;
inde difficultas cognitiōēs cāticordi apō
eos q̄ nō p̄uerūt ad cor. s̄z ab eo negligē
tia vel riditatem vel imperitiam divertuntur
Canticū oris p̄t inuiso fieri q̄ ap̄is aur
ibus velit nolit illud audire. aur si p̄sistit in
gesticulatiōib⁹ vñ sunt tripudiatōes illō in
spicier nisi tē oīos daylos būerit. **C**anticū

vero cordis aliter (ut pmissus est) non potest nisi
mediate ab auditu vel intuitu, etiam si co-
natum suum dederit ad audiendum vel videtur
dum possunt nibilominus conjecture que-
dam sumi quemadmodum ex cursu faciei
ex oculo et nutu, et gestu corporis, cor se potest
Canticum oris potest fieri sine libero ar-
bitrio per motum naturalem vel aiam vel ex
extrinsecu seu alieno, prout in aliis, prout in pu-
eris et aliis non dum habent expediri iudicium
Hoc vero canticordum quale perquiritur
sola producere potest libertas arbitrii
ubi voluntas permanet et inclinatur ratione delibe-
rans ordinat et imperat. Tandem voluntas
exequitur et effectui mandat. Sancti
pindet concordantem, dum unus attribuit exempli
gratia orationem voluntati, aliud rationi
Sic propter dum unus dicit oratio et canticum
per virtutes intellectuales, aliud per morales,
aliud per theologicales, aliud per dona causa-
ri. Siquidem nullum est canticum quod non pos-
site viritate qualibet impari. I. mediate cau-
sari. Ita enim videmus in omnibus actibus bo-
nis, sed immediata producere et elicere suam
habet, priam virtutem, ut sperare spem, di-
ligere caritatem, orare deum et sibi cauerere
ligionem, que species est iusticie. **C**anticum
oris dese indifferens est ad bonitatem vel
maliciam de genere moris, datur ratio, quia
nam de se et intrinsece non est actus liber
propterea si dicitur bonus moraliter aut ma-
lus laudabilis aut virtuosus, oportet quod
hoc recipiat aliud, et hec dicitur sequitur ad per-
cedentem. Sed canticum cordis damus lau-
dem aut vituperium, tanquam sit a libero arbitrio
elicite, et pindet essentialiter et intrinsece
liberum est homini canticordum. Nolumus tamen
ab actibus humanis extrinsecis, tollere laudem vel meritum, sed hoc habent ex par-
ticipatione et origine prime libertatis. **C**anticum oris potest violenter elici, scilicet ab
extrinseco non conserente vim passio, et saltus
diuina virtute. Secus inuenies in nostro
canticordu ad quod voluntas cogi nequit. Im-
plicat enim quod actus cordis humani sit elicitus
libere, et respectu eiusdem sit violentus, ita
voluntas patiens vim conserret nec conserret in
actu suo, quod implicat. **C**anticum oris est
subiectum in re materiali et extensa, siue sic
sine non sit organica. Subiectum vero nostri
canticordi est in solo corde hominis, sine sit pos-
tio superior et quasi vir, siue inferior, quod si mu-
tatur, siue in quadam scintilla et apice intel-
l

telligentie pure quam mentem aut sinderi-
sum quidam appellant. Sed ubi sunt eli-
cit canticum sine usu corporis organi reque-
sitione, quis ad fantasmata prius asperget?
et ex illis species intelligibiles abstracterit. Et
hoc si non fuerit ex alto virtute verbi dei collu-
strantis immediata revelatio. **C**anticum
oris spectat ad veterem hominem, canticor-
dum vero nostrum pertinet ad nouum, qui
est deum creatus est ad imaginem et simi-
tudinem suam, non dum rata in vestigio.
Sequitur hoc loco considerationem apostoli
de bigrito homine in quolibet viato
re, cuius intelligentiam et misterium nunc et
hic supponimus, dicentes consequenter tot
esse duas assignabiles inter canticum oris
et nostrum canticordum, quae et species apostolorum
assignavit inter nos tres hoies, hunc veterem
istum nouum, sub una et in una hominis
naturali persona, ut quod rectus tyrannizat lege
carnis et peccati, quod obuiat et dissonat rationi
quod legi dei subiectus non est, quod captiuat nos
sub iugo peccati, et ita de reliquis. At nouum
agitur, dicitur et regis spiritus libertatis et iusti-
cie, et adoptionis filiorum dei, et spe hereditatis
eterne. **C**ollocato tenore dicendorum
consequenter notulemus nunc respondendo ob-
jectionib, nunc nostra ponendo. **H**abebit
in primis dubitationem ea que dicta sunt de
cantico cordis quod distinguit a canticu oris.
quod potest fieri sine eo. **L**u dixerit episcopus quod ex abun-
datia cordis loquitur. **L**u propterea certum
sit nulla vox que est sonus ab ore aial-
platus, fieri sine corde quod est principium vi-
te et motus. Respondemus quod ubi sunt in
aliqua disciplina seu veritatis cognitione
diversi termini, quorum quilibet habet accep-
tiones multiplices seu per analogiam seu
equivocationem, restrictio vel limitatio potest
rebus permittit fieri vel supponi ad certum
aliqd significatum, alioquin incideret statim
confusio, et ex confusione deceptio seu
sophistica paralogatio. Propterea si debet
in primis presupponi quid nominis sicut
debet, oportet consequenter illud esse certum
vel quod sic vult impositum, cum nominis sine
ad placitum vel ex usu autentico maiorum
colligitur. Nam itaque cordi multipli-
citer et ad multa similiter. Placuit nibilomini-
us et causis impositis coartare sumonez-
mo, qui dictus est ut cor significet in hoie
liberum arbitrium hominis. **O**s vero notet organum
carnis, quamvis etiam cor ita sumptum

babet suū os intrinsecum ut ibi. labia dolosa in corde. et corde locuti sunt. Os carnis pari mō suum os habere inuenitur ut ibi.
In ore fatuor̄ cor eoz. Consequenter norandū est iuxta divisionē apli de duplī cibomine. nouo et veteri q̄ duplex est i genere canticū. vnu nouū. vetus alterū. Que distinctionē penes virtutē et virtū. celestet terrenum. spūale et carneum. liberum et illi liberum. grām et peccatum. meritū et demeritum. caritatem et cupiditatem. vel amorez dei et amorez sui quēdīcīmus libidinem. Quo sit in canticis ut quicq̄d spectat ad virtutem immediate v̄l' mediae. elicitur vel i patiue. intrinsece v̄l' extrinsece. essentialiter vel denotatiue. illud computetur inter cau tica noua. aliud autem ex aduerso vetus reputetur. Colligitur huius distinctionē rōz habilitas ex aplo locis plurimis. Et quia xp̄us dicit. Ex verbis tuis iustificaberis. ecce nouitatem. Ex verbis cōdemnaberis. ecce vetus faciem. que duo tamen a cordis abundantia pcedunt. Habit igitur q̄ sile canticum. sit in ore vnius nouū. et in altero vetus. imo sunt in eodem ore tempe et corde mutatis. **C**ur aut ista notamus. nisi pro cognoscenda verius distinctionē cantici cordis a cantico or̄. que non sic accipenda est vnu plerūq; cōueniant et sit aliquod canticū oris nouum. licet nō intrinsece et illicitum. Sit prærea canticū aliquid cordis vetus dū vltro pessimas machinatur cogitationes. et ab eo exēunt iuxta verbū xp̄i cogitationes male. homicidia. adulteria. fornicationes. furti. falsa testimonija. blasphemie. auaricie. nequicie. dolus impudicia. oculus manus. supbia stulticia. **V**ides q̄ prauuz cor tale. q̄dissimilis et horribile. Opponerur hic forte nobis de pueris qui nondū hñt ysum cordis intellectualis. qd est iudicium liberū rōnij. Non sequi videtur ex pnotatis nullū in ipso esse canticū nouū. neq; vetus plus q̄ in bestijs et animalibus. **C**ū tamē xp̄us approbans cantica pueror̄ hebreorum. cof. rmauerit dictū suū autoritate prophētica. Et ore infantū et lactentium pfecti landē. Proinde frustra ponerent in ecclesijs pueri. qui tamen vident̄ gratissima portio chorū canentū. Quid iterū dicem⁹ de beato illo infante Ioh̄e baptista in materno vtero gestiente. saltāce et ecclātāte. Nō nefuit ista spūaliū nouitas gaudior̄. Lui mox cōcinebat mater exclamans voce ma

gna. Benedicta tu in mulierib⁹. Canticū insup addit suum Maria dicens Dagni ficas aia mea dñm. **F**uit plane nouitas i hoc beato puerō cū nouo cordis. Aut q̄ paceleratum est in ipso iudicium rōnij. aut quia spūs xp̄i monit cor nescientis ad trutatiōem nouitatis. Sic de pueris hebreorū. imo et de xp̄hīcī viris. et de iphis etiam apli. die pentecostes dici pōt dū dimī patiebantur. put de Jericho loquī dī nīf dū q̄ rapiebantur. ducebantur. agebā rur a bono spū vebementius q̄ agebant. Quo contra de vesana vate dicitur in malum dat sine mente sonum. In illa siqdē et silibis. spūs phibonicus non erat subditus illis. quemadmodū de xp̄hīs affirmat apli q̄ spūs eis subiectus est. subiectiōes intelligi nō seruitū. sed cōdescensue perat. vt xp̄us fuit Joseph Marie q̄ subiectus. **C**eterū de pueris alijs spālit nō inspiratis. cantantib⁹ tamen in eccia dñi q̄ laudantib⁹. quid dicemus. Numq; dā nabim⁹ vel inter vetera q̄si solius oris sicut aut carnis numerabim⁹. Pōsset q̄ fieri q̄stio de musicis organis tam in veteri q̄ in noua lege. ad diuinās laudes cantandas ordinatis. de carminib⁹ deniq; que nō intelleguntur ut sepius a multis cantantib⁹ q̄ sūt sine litteris idiote. **S**uppetit hoc loco necessaria cōsideratio de libertate acrum quā alibi latins expositam breui hīc recē semus. Est itaq; liber actus ille sol⁹ forma liter et intrinsece q̄ elicit a voluntate libera. formaliter et essentialiter. et tale est canticū dñi nostrī. i. canticū cordis p̄ expōsim⁹ q̄ repositū est in organo cordis et dicit ei⁹ abundantia. **Q**uisquis igitur in has fortes līras inciderit. vigili corde semp̄ intellige coaptatiōem hanc nrām de corde. ad signum dum tārat liberū spū humanū. quā tuis inuenias dicū cor carnē et lapideū. q̄ apud nos cor dictū de spū fm̄ p̄ dīcōes suas arbitremur. **S**unt aliq; act⁹ q̄ dicunt liberi p̄cipiatine. eo q̄ impanis a voluntate libera. et b̄ diversis ordinib⁹ vel gradib⁹ p̄ mis aut remotis in ordine ad spūalis cor dis impium. Exemplū in cantico. qd elicitur p̄mo a mēte cordis. b̄ enī sybo vnu Maria in suo magnificat. Deinde formatur in corde carnis. p̄ imaginatiuam virtutē. canticū simile p̄ impiu volūtaris. Procedit deinceps ad sens⁹ extreiores. p̄serit ad os ubi fit sonus vocalis. aut progreditur v̄s⁹ ad

percussionem instrumentorum musicorum in quibus sit resonantia, que licet fiat in rebus non animatis, nec vello modo libertatem habebitibus dicuntur tamen hec cantica libera, quae sunt saltem mediate a libero impetu. **E**cce plumbum de sagitta quam ad occisionem hominis missam dicimus libere moueri, probatio quae mors inde secura libere facta iudicatur et punitur. **D**uo circa patet responsio cur possunt inter cantica nova numerari, immo et dicitur meritoria multa que carent sensu quanto amplius ea que cum aliquo sensu fiuntur, et cum quadam inclinatione spontanea, non sic in pueris est, nam et bruta principia aliqua rati spontanea licet non libera motione quo non ita prorsus agitur quin coagantur. **T**anta denique vigerit in aliquibus estimative virtus claritas, ut principes esse libertatis et divini haustus, ut de apibus poeta dicit, videantur. **E**t unde hoc si non ex lege diminutatis a Dioniso tradita, quod infimis superiorum coniugis cursus maestri, quemadmodum igitur conuenit spiritui humanus cuius angelis in apice mentis, ita et brutalis cognitio cum hominibus imaginativa virtute. **P**laceat ultra pro gredi, videbimus quod nulla penitus opatio in universo existit, naturalis habeatur, quin relata ad dominum principium, dicatur, et sit libertas tanquam ab eo libertume producta. **E**t ita quilibet oratio laudabilis est et collaudanda. **S**i cum eleuati proposito considerantes omnia in ordine ad suum principium, collaudare dixerint ipsum deum et ad collaudandum beneficendum congratulando complacendo quod sunt horatani. **Q**ue consideratio est late patet ad cantica cordis nostri, sciet cor illius quod ex sententia dicitur cum prophetâ. **V**iam mandatorum tuorum, cuius curri cum dilatasti cor meum. **Q**uale salomon dicitur habuisse latum nimis. **Q**uanto amplius illa beatorum beatissima cui conueniebat illud Iosephus. **T**unc videbis et astigues et mirabitur et dilatarabitur cor tuum, que in omnibus et super omnia videbat et audiebat cantans filium suum dei verbū. **I**nuenimus perterrores alias in pueris, cor ad ecclesiastica cantica mancipatur, quis non dum plenus sit in eis usus rationis, primo quod tollitur ocium iners, quod multa mala docet. **D**e hinc habet tonum faciliter adquirit. **R**econdit insuper memoria sibi cantica que postmodum melius intelliguntur, dum quasi ruminanda deducuntur, erint addentes pie meditatiois et iudicij rosis. **V**idemus ita fieri circa disciplinas a

lia, ut in grammatica pueri commendantur donatus, cuius nulla est in ipsis rursum intelligētia. **A**dde quod assistentes magni recipiunt huiusmodi cantica puerorum ad elevatōem mentis in deum. **F**aciunt insuper illa cantica sua, se dum ea recipiunt, vel instituit, vel approbant, vel ipsis semet afficiunt. **Q**uis non est omnino tollendum qualemque meritum ab ipsis pueris, qui gratiam baptismalem habent, et quorum angeli semper vident facies patris. **Q**ui denique pueri, non puos quoniam affectu feruntur in deum, sicut de se refert Augustinus. **H**am evenit ibi esse plus affectionis ubi minus cognitionis naturalis posuitur. **P**atet in aialibus et feminis. **C**aderet hic querimonia nullis pro sua indignitate verbis explicanda, de pessimis seductiōibus puerorum, quorum puritas et angelica venerari servari debet, quod ad cantica modesta seruatur, in tua etiam pueri traditionem optebat instituti. **S**ed re et ve carni et sanguini, quoniam pretre et ultra corruptiōem naturalem pueris originis, gaudet malignans flagiositas maior, demergere collo tenet puerulos in sceno, gurgitem verborum factorum et cantorum. **C**onvolvatur tamen aplaus electos dei qui, bus dicit, omnia cooperari in bonum, mirus prouersus et incomprehensibilibus modis. **E**cquemadmodum de veneno componitur terra, sic predictio malorum, salutatio fit electorum. **F**itdem opatio eadem, ut pura canticus oris puerilis, una ad vitam, alterius ad mortem, ac pindit diversis respectibus, id est canticū, ita et mors noiat. **E**t surgit alia dubitatio, ponendo differentias cantici cordis et oris. **D**ictum est, canticum cordis esse liberum et intrinseco, ac perinde laudabile et in nostra potestate, videtur experientia contradicere, cum querelis deuotorum frequenter lamentantium illud de psalmo. **C**or meum dereliquit me. **H**am cur pro magno et precioso dono loquitur David ad dominum. **I**nuenit seruus tuus cor tuum ut oraret te, si passus oibus hoc concedi videret. **S**upaddit obiectio non minus plena murmuris apostolos, dicit enim, **S**i canticum cordis sufficit apud deum, cur addita sunt tota cantica oris quod corpus alterant sua multiplicatio et membrum diuertunt a sua deuotio, et non nisi fastidium frequenter sua repetitio et naseati causant. **E**st alia quod super modo traditionis nostra de canticordo nouo, quod videtur sua ueritate vel arrogans vel inutilis vel perficia vel ver-

bosa. **V**eritatem expediamus duas ante ppositas dubitationes, et dicamus ad p̄mam de libero visu cantico di nostri. qđ i telligimus cum p̄suppositione et non aliunde sc̄i impedito et absorpto. sed stante iudicio rationis. Nam et arbitrium dicitur liberum de rōne iudicium. Hoc autem impedimentum sit aliquā non imputabiliter ad culpas extoto. qnq; ex tanto, modi quoq; causantes hec impedimenta alibi tradiri querendi q; sunt. **C**eterum stante iudicio rōnis, potest nouus homo regeneratus in christo liber canticum nouum cordis exercere vel elicere modo tali aliquo qualem norabimus fm voces et per voces affectuum. etiā ubi canticum oris nullum sequeretur. Alioq; apostolica monitio tam Pauli q; Jacobi frustra esse hoc autem fieri semper posse. idcirco quibusdam non appetet. quia vel non sentiunt huiusmodi affectiones in corde suo carnali. qles dicte sunt et posite sunt passiones a philosophis q; sole. ut spes mea et meror gaudium, aut oppositas voluntati sue passiones, tales ipsi patiuntur in uiti. **H**ec est fatemur non mediocris neq; irata conquesta timoratarū quoq; conscientiarum vehemens et agitatio. **L**ui sub vnius casus exemplo conabimur respondere aperiendo dicendis infra vias. **C**elebriter queritur et passim a theologis, si dolor contritionis de peccatis debeat esse maximus. et si minus esse potest. Horant ipsi distinctionem utilem et accommodam valde p cantico di nostri totius intellectu. Est in quiunt dolor aliquis in sola rōne qui libero subiacet arbitrio. Dolor iste et displices tia vel odium vel detestatio sic elicita cum gratia sufficit ad detestationem p̄nū supposito q; nullus in corpore dolor sequeret. **A**ttamen dicitur dolor de peccatis et dolor maximum, q; de nulla realtera temporali/ tan ta detestatio elici debet a corde rōnis. sicut nullū est maximum pene qd̄ equipetur dñs no culpe. Dolor aliis est que p̄philosophi numerant inter passiones concupisibilis sensualis, qui consurgit ex apprehensione obiecti discouenientis ipi sensui corpora et li. habet hic insup causari cū motu spirituum, et costrictione cordis. **H**unc utiq; dolor/nō oportet esse maximum in penitente, immo nimius et culpabilis esse posset, ut pote cordis sensualis et corporis destructio. **P**orro nō est fm bunc dolorem mensu-

randa semper bonitas penitentie. **C**uisus ratio est, stat enim duos esse et sepe videm⁹ quoz vnius ex complexione naturali cor habet strenuum et virile nec lacrimis idoneum. ita ut vel vix vel nunq; flere possit. **E**rit alter cordis feminae mollis, ad omnem miserationis occasionem lacrimis lacum vel pnum. **P**rimus elicit detestationem peccati sui intensius in animo. foris et laudabilius in casu q; alius, nec apprehenderil lum sapientis verbū. **C**or durum male habebit in nouissimo. Jam enim talis peccata detestans ppter durum nō durum cor habere sed molle dicendus est. si tamen vise per redundatia doloris cordialis in corp⁹, nisi sistat se libere mens ne fluat in inferiora. sicut in xp̄o fuit sic in poterat Adam. **S**icut Maria nullum hñs motū pueniente iudicium rōnis impagbat ut placebat in cor p. **E**liciunt ex hac distinctione mḡrali et autentica vulgata p̄bata recepta q; salubres et pulcre considerationes. **P**rimo q; nostra sensibiliū passionū transferunt rōnabilitate ad affectiones voluntatis significandas. **H**oc cōfestim p̄spicuum est dedolare de quo minus q; d̄ plurib⁹ alijs apparet. **E**t hoc diffuse deduxit Aug⁹, in suo de ciuitate diversis libris et capitulis. magis dum longam de opinione stoicorum et historia agellij texit orationem. sumpta occasione d̄ passionibus demonum fm positionem platonicorum, nostram apulci, qui describēs demones dixit eos esse aialia corpe eterna. animo passibilitia, omni vici genere passio/ nū qles in hominū cordib⁹ et p̄pimur. Ac p̄ inde nūtitur salvare superstitiones gentiliū et sacrificia et carminaciones. qm̄ dixit demones talibus allici vel placari. **C**eterum Aug⁹, cōcludens ex hac miserabili cōditōne damnationem demonū p̄uersissimā plus q; hoīm hic etiam pessimo et redit ad rememoratoꝝ dñarū sectarū. **U**na fuit stoicorum que passiones ponebat in sapiētem cadere nō posse. qm̄ erat virtuosus. **T**utce autem in sensibilitates q; sensū p̄hibet passionum. **S**ecunda fuit altera peripateticorum q; nō damnabat passiones oēs nec a virtuoso p̄hibebat si fieret moderate. **C**ōcludit tñ Aug⁹, disputatōem hāc magis ē verbalē de nobis passionib⁹ q; realē de suis effib⁹. **F**allebanſat stoici q; solū p̄siderabāt i boīeros nec aliquid habere debere qd̄ esset communē cū corpe credebat. **D**eceptus est eō stilus.

tu sepius nihil in homine more seduce
oꝝ preter corpus attendens. et dicens i cor
de suo non est deus. Fides vero consonat
illuminate rōnis Aresto. ponenti in homi
ne aiam rōnalem et corpus organicum. hec
sunt put hic loquitur et caro. Fuerūt apō
nos p̄cipui duo theologi quoy vnius ma
gis insecurus phiam Aresto. tradidit no
mina passionū nō p̄rie dici de affectioni
bus spūlibus. Alter plus herens Augu
stino/tradidit in spū rōnali sic inueniri cō
cupisibilem et irascibilem voluntarias fm
ppriam theologoy acceptiōem /quēadmo
dū in appetu sensuali fm p̄lm. Et h̄ absq̄
dubitacione putamus esse verū q̄uis (vt
Augusti. tradit) frustra de verbis/vbi dere
constat necritur cōtrouersia. Necq; enī p̄bs
iſe/ōto minus quinī theologus / negat
etiam deo gaudiū esse delectatiōem et leti
ciam. dicit enim deū vna simplicissima et i
mutabilissima op̄atione delectari. Plato q̄
q̄ dicit deū postq; mundū fabricauit et u
tasse gaudio. Et in sacris litteris. gloriatur
sapientia delicias suas in filiis hominum.
Et qđ letabitur deus in op̄ib; suis. non q̄
dem affectus sui mutatione. sed exterioris
op̄ationis innovatione. Elicit amplius
exponata distinctione tanq; clavis nostra
p̄ canticordo q̄ nō ex motu cordis. carnal
accipi debet virtutū aut vitioꝝ. nec etiā re
uelationū vinculis et certa distinctio. Ue
re p̄suis enūciauit sapiēs. Cor tuū sicut p
turieno fantasias patitur nisi ab alto imis
sa fuerit visatio. Necq; parū formidanda
est verbi dei p̄ os psalmiste cōminatio. Di
misi eos fm desideria cordis sui ibunt ad
inventionib; suis. Quanq; dixisse legatur
deuotus Bern. q̄ ex motu cordis spūlaci
p̄nitiam agnoscebat. Dō q̄liter intellexerit
habeatur ex alijs dictis suis et regulis eñā
gelicis. quenō in motu passionū cor galū
sed imitatione et custodia diuinoꝝ fmōnū
cōsilii dicūt eē ponendū. Cōsiliū meū inq; p̄
ps. Justificatiōes tue. Passioꝝ autē cors
dis carnal/habero eo suspectiorēs q̄ feru
tores nec rōis frenū sequētes attēderis. q̄
tūcung sc̄ē deuote iuste sublimes appare
ant. qm later in talib; aut sub talib; vt sepe
demonū meridianū. Habetur cōsequē
ter q̄ nō s̄ illi sunt virtuosiores q̄ indican
tur deuotiores in cōpunctiōib; et lacrimis
ad quas sexus feminis. qr pronus est cā
tatur esse deuotus. Ut̄ poterunt iste

veritates cū similib⁹ infra explicari solue
do tertiam dubitatiōem si sc̄dam p̄mit⁹ ab
soluerimus. p̄ reprehensione murmurantū
cōtra tot cantica oris que carnis esse ponis
mus. et que fieri crebro cū fatigatiōe homi
nis virtusq; nemo negat. licet alia et alia rō
ne hic et ille mouetur. Cōsonat distinctio
dedilectione dei quā non oportet semp esse
maximam in sensu p̄ intensiōem vel exten
siōem. sed in mente p̄ app̄ciatiōem et p̄ pon
deratiōem. q̄ citius eligitur ois amor aliis
p̄rie etiā vite. deserit q̄ dei subeaſ offensa.
Patuit in martirib; magis q̄ incarnaliter
philocaptis. Saluat hec distinctio cōnter
quo pacro stant simul in eodē tristitia et le
ticia. cū motus hēant atrarios in corde. ilſ
la stringit. hec dilatat. verū nō in mētali. ſz
sensuali passione locū bz. Demū ad edis
ficiatiōem ecclasticoꝝ. maxime monachoꝝ
pauca notemus. Eccliam cōsiderem⁹ cū in
tate glōsam esse. Preterea reginā illā q̄ asti
tit a dextris dei in vestitu deaurato circun
data varietate. Esse rursus corpus insigne
misticū/bñs instar corporis naturalis/m̄ta
mēbra q̄ nō eundē actū hñt. sed in ea distri
buit spūscitū dona sua/put vult/tam gra
tuita solū q̄s gratificantia. gratū facientia.
Deniq; ciues huius ciuitatis optet quēli
bet ambulare vocatione q̄ vocatus est. hūc
in actuua. alterū in cōtemplativa. nūc in o
peratiōe. nūc in ocio sc̄ō. q̄nq; in obedien
tia regulari. aliqui in qđā spūs et corporis lib
tate. Descēdit h̄mōi varieras vſq; ad cani
coꝝ diversificatiōem in ecclasticis cerimo
nijs multiplice. Itaq; dū apli discurrebat
in oēm terrā ad cōuersiōem gentiū. Ipi tñ
nō legitur in h̄mōi cātis exteriōib; semet
exercuisse. p̄fertim more iudeor̄ in synago
gis et tēplo salomonis. Et qm̄ legalia cessas
se docuerūt. acdeinceps magi traduxerunt
ritus gentilium p̄ flaminea et archiflaminea
ad ecclasticā policiā/q̄s p̄ sacerdotiū. Alarō
sub finetū altero q̄s gētiles. Porro temp⁹
re martirū circūuerūt aliq; in meloti. in p̄le
libo capnis. in mōtib; et spelūcis et in caner
nis terre. ap̄d q̄s et q̄les sat̄ p̄babile ē voca
lia cātica nō fuisse. Post dilataratiōes eccle
reddita pace/fuit nibilomin⁹ m̄ta varietas
Sola psalmoꝝ accētuario tenuis/fuit a
pud alijs. apud alios / celebriꝝ cum arte
sua cantus. Fuit apud alios discantus. ad
dita sunt cymbala in ecclēsij benesonan
tia que cāpanas dicimus. Fuerunt apud

alios organa multarum fistularum iuncet
apud aliquos tubis ducibus. **N**ostre
mo quid necesse est numerare per singulas
quales in canticis ecclesiasticis habite sunt
et nunc obseruantur varietates. Re amas
ad fructum vel usum. **D**icit Aug⁹ quo
dam loco confessionum suarum intelligi no
quam esse difficultatem circa rem hac ita
ut in neutrā partem ausus fuerit p̄cipita
resentiam. Nam cum recordabatur in
stitutionis ambrosiane de canticis et hym
nis ne populus in eius custodia vigilans
microt abesceret. dum q̄ lacrimas suas
meminerat quas hīmōi vocibus acriter co
mot⁹ habuerat eliquabatur veritas i cor
eius et bene cum illis sibi erat. trahebatur
approbare cantandi talē morem. **S**ed
postremo dum sentiens blandimenta dul
ciorum canticoꝝ cedere sibi in quandā au
riūm voluptatem dixit se malle tunc carā
tem non audire nam penaliter inquit me
peccare confiteor. dum plus ipse cantus q̄
id qd cantatur me delectat. **C**onquisitio
nen habet hoc ultimū non mediocritē pri
mo de musicis instrumentis et organis. q̄
nihil vīos loquuntur ultra mulcentē armo
niam nisi p̄ incertis intelligentia. **S**ed et
de laicio alijs q̄ non intelligentib⁹ ea que
cantantur quasi par est diff. cultas. **D**e
inde sup additur altera p̄ncipalis dubita
rio de multiplicacione canticoꝝ mentis de
uocōem suffocante sepius q̄ resouēte. ma
xime cum beatus Greg. alter ex institutiōi
bus talium canticoꝝ iudicauerit indignū
si dediti verbo dei studiū suum in istis te
p̄is q̄ darent. queratio videtur ad dispo
sitos cōtemplationis ocio trahi. ne officiū
qd pro deuotione et xp̄iana p̄fectione insti
tutum est contra deuotionem militet. aut
p̄fectionis culmen apprehendere p̄spiciat
Prae dicamus p̄ retanta. fatemur enī
q̄ plene satisfacere non hic sufficim⁹. Dul
te sunt cause multiplicationis psalmodia
rum vocalium in ecclesijs. Una est vite lai
coꝝ laudabilis occupatio assentiuū con
solacio discolorꝝ morum deuotatio coba
b. cantuū regulatio penalis satisfactio. car
ceralis mancipatio. dei collaudatio. totius
eccie repitatio voti cōpletio mutua recō
pensatio utilis assuetatio mentis humi
latio. **C**harum autem ejus causarū si sūt
alii non reducibles ad istas deductiones
no p̄sequentes ad p̄scis iungamus q̄ no

sem̄ homo constituitur quo p̄fectius viue
ret aut cōtemplādo aut theologisando aut
alioꝝ p̄fectib⁹ obsequendo. sicut et in poli
cia quosdam videmus seruos magniarū
ingenij quosdā mechanicos quos ad libe
rales artes natura genuerat idoneos. et ita
de plurib⁹ quib⁹ tradidit regulam apls ut
ambulet unusquisq; vocatione qua voca
tus est. **S**it hec vocatio sp̄ialis a diuina
prudentia que vīos generaliter et immedi
ate cōcurrat in omnib⁹. sit hec vocatio p̄o
pria deliberatione. quemadmodū in religi
onib⁹ quoꝝ p̄fessorib⁹ si murmurauerint
quid aliud dicetur q̄ illud ciuile. **V**identi
bi qui taliter elegeris. **E**t iterū. **P**ater qd
sponte subisti iugū Grauat plane nedū de
sidiam in retem sed aliquā aīam p̄stren
nuam onus assidue reperiū seruit. Nam
verissima p̄suis est rō quā monachus de
dit interrogatus qd esset in sua religiōe dif
ficillimū. an ieiunia. an vigilie. an silentiū.
Lōtinuo inq̄ cōtinuā repetitio cantus
Amplius vero q̄ murmur suū palliant
aliqui. deus inq̄unt intuetur cor et bona vo
lūas p̄ facto reputat. et minorā p̄ maiora
bona reōpenari p̄nt. sicut p̄ cōtemplati
uam actua. **D**icam⁹ q̄ iam in obligatiōe
alia est rō q̄ delibera ab obligatiōe. et hec
est vñacā cur solidior aut volūtas aut com
pensatio no sufficit sp. **H**oui sp̄ibus n̄ris
duos celebres in theologia doctores p̄ci
etur oībus suis deus hi cōfidentes cū p̄fici
bus duarū religionū mibi sūr notissimis
si religionē introirent. **P**ossetis inq̄nt oī
nra religionis cōformiter ad ceteros fratres
exequi quib⁹ se n̄ possit cū iam fracti ēēnt
estate r̄sidentib⁹ sed posse studiōdo docendo
meditādo cōpensatiōem affere. **S**ubintu
lerūt. **E**t si quotidie cū paulo rager vos de
us i tertiu celū nisi cōplueris instituta re
ligionis nob̄ quoꝝ magna p̄s alias ē no
ni scādalū et vobis ludibriū futuros esc
noveritis. ips in trāndi religionē ipsi ma
nendi. vulgo dī. Qui cū lupis est cū ip̄is
vulnerat. **R**ursum si volūtas p̄ facto repete
tur apud deū q̄ ad meritū esentiale vīcti
ne. tñ multiplex in alijs repit in statia. vt
in accidētali p̄mio q̄lis est aureola q̄ datur
actui excellēti no solū volūtan. **V**trūns
in acīb⁹ p̄uilegiis q̄les sunt largitiones
p̄ indulgentiis. vt p̄terea sunt exercitia sa
cramētoꝝ q̄ vim suā hīt virtute op̄is ope
ri. vt in sup̄ sunt op̄a satisfactoria. quia sunt

solutiones debitorū aut restitutions ab latore. ut in proposito solutio vocalis seruitur quoz omissiones et si nō semper ppter impossibilitatem sint culpabiles ad damnationē non tollūr eamē oīm ex sola voluntate satisfactionis obligatiōem. qm̄ semper aduenient satisfactionis oportunitate p se vel suos teneant. qd̄ nō esset soluto p̄us realiter pre cito. Demū in penis et p̄mis civilibus/ cui dens est. q volūtas occidēt sola vel volūtas alterū ditandi/ factō nō equatur. Edi ce p̄orib⁹ q in ciuili vel ecclesiastica congregatiōe sicut et in legū traditiōe/ respect⁹ habetur ad ea q vt in plurib⁹ eueniūt. nec pri uilegia nec cōditiones nec utilitatis pau coz/ p̄luralitatē p̄iudicabiles esse debent. Cōfiteamur tñ oportet dispensationem et bonā eq̄itatē apud tales casus p̄ticularē locū tenere. qui si negetur p̄tinaci crudelitate aut insipiciēt stoliditatem. non video quid suscipit afflictis. nisi recursus ad deum patrem et solarij cū imploratiōe mie sue q̄ cōuerat corda patrum in filios/ faciēs cu temptatione puentū. potens est quippe de us dare patrib⁹ intelligi fieri posse. p vtilitate fratru spūali cū maria vacantiū etone ratiōem seruitur q̄ datur laborantib⁹ in officijs tempalib⁹ cū martha. nūsi q̄ aptior est oculus carnis ad ista q̄ illa. et si nō sp̄ mai or necessitas. V alebit ad extremū. sīc o pinamur ad cōsolationē lugentū sub iago corporalib⁹ canticoz/ declaratio canticordi noui/ ad quē p̄petrat intentio. si attentio nō defuerit qm̄ qui verbū narrat nō attenden ti/ q̄si qui excitat dormiētē de grāi somno. Quid aut̄ nequius. qd̄ intolerabilius quid lege punibilius/ q̄ si nolit offici sui p̄sus honestissimi diuinissimi. saluberrimi doctrinā q̄s audire. D edit vero nob̄ ecclasiasticis deus regiones gentium et labores pploz/ vt cantemus ei. vt in sacris/ verbū suum scripturis audiamus. b̄tificans illos qui audiūt verbū dei et custodiunt illō. Quō custodiūt. ne solicitude seculi et fallacia diuinitaz/ suffocent verbū. Quale p̄bū. qd̄ insitū et in māsuetudine et patientia su sceptum. p̄t saluare aias nr̄as. afferens in corde bono et optimo fructū multū cū libilatione letissima in cāticis et verbo solatijs. Ecce p̄grini sumus in hierlm celestē. Comitatur nos assidue verbū nō bñs amari/ tudinē/ nō tediū/ q̄ si comes faciūdus i via/ p̄ vehiculō est. comes alter q̄s faciūdior/ ver

bo dei/ cuius verba spūs et vita sunt. Sc̄ ferant hoc qui dicebant. Nonne cor n̄m ardeus erat in nobis dū loqueret in via et apie nobis scripturas. Sed mandem nouus homo pauculas de canticordō nouo/ notulas atendat.

Thomus secundus

Tantici nouū aliqd̄ esse et fieri i solo corde et v̄bo mentis tradit anagogia xp̄ianis p̄grinis. Anagogiam dicim⁹ sursum ducti onem q̄lem ecclā quotidie moneret facere cō cinēs. Sursum corda. Cur hoc. nūsi vt q̄ sursum suuē q̄rat nr̄ bo nouus de celo celestis dū p̄grinamur a dñō. cōuersatiōe nouam q̄retes in celis. vbi cātatur cāticū nouum corā sedēte in throno q̄ dicit. Ecce noua facio oīa. Dic dudū p̄ Ezechielē pollicebatur. dabo vobis cor nouū. sp̄m nouū ponā in medio v̄ri. Quidni tales inouari sp̄u recto/ cāticū nouū cātent i corde nouo iuxta suāsiōem apli scribētis ad Eph. Implemi sp̄u sancto loquētes vobis in etipis in psalmis et hymnis et cāticis sp̄u alito cātantes et psallētes i cordib⁹ v̄ris. Hic agebat. Cecilia virgo sp̄ euāgeliū xp̄i plāe nouum. plauē verbum dei semp gerens in pectorē et cōntātibus organisoli deo decanabat. Fiat cor meum et corpus meum immaculatū. Lanticū tale nouum rōnabi liter appellatur canticordū. i. cāticuz cordis vel cordiū. Tuū quippe subiectū. suū in strumentū. sua corda q̄ dicit a corde suū aū diuis. sua vox. suum os. sua modulatio est intrōsus vel in corde mentis vel mēte cordis. quā admodū v̄la est psalterie nr̄a maria in suo cāticoz p̄sus nouo. q̄ nouū fecerat dñs sup terram. dum iam m̄lier circūdabat virū. Ait nempe. Fecit potētiā in brachio suo. Terre nouo. certe verbo dei. Disp̄sitsu. men. cor. sui. Ecce mentem cor dis. siue referas ad dei disp̄gētem qui alio loco dicit tactus dolore cordis intrinsecus. Et alibi loquit̄. Inueni virū fm̄ cor meuz. Sine magis libeat ad superbos cōiungere quatinus enormitas pfunda sui superbie maiori et aggeratiōe dānef. Lanticordū nr̄m nouū describit esse vox numerosa. mēte cordis ad dei glām elicita libere. quā solus nouit q̄ accipit. Hoc nimurū est mistrium q̄le loq̄batur apli plus absconditū. Et secundū Dyonis. solis pp̄ili xp̄ianis. hoc ē

2b

nomine nouum in calculo cōdido scriptū :
id est. in corde puro. qđ nemo nouit nisi q̄
accipit/ quoniam in expimētali noticia ra
ctus spūalis/ positum est. **Hinc** **Apostol⁹**
Quis hominū scit que sunt hoīs nisi spiri
tus hominis qui in ipso est. **E**sse vero vo
ces aliq̄s numerosas in corde sola cordis
aure perceptibiles nisi deo et quibus de⁹ vo
luerit reuelare cōuincitur exemplo. **D**oy/
si cui forinsecus tacenti dicit dñs. **L**ur clā
mas ad me. Et in ps. Desideriū pauperū
exaudiuit dñs. p̄paratiōem cordis eorum
audiuit auris tua. **F**inis canticordi no
ni ponitur esse dei gl̄a. ad dñiam veter̄. cu/
i⁹ si fiuis est amor suisq; ad contemptum
dei. **C**eterum libertas electiōis tenet locū
forme iuncta maxime gratia xp̄i que manū
datum verbi dei nouū de dilectiōe format
et implet. Discernit ex hac p̄ticula que dīc
elicta liber/ canticordū ab omni. p̄suis can
tico intus vel exterius m̄ impato. **C**an
ticordū hmoī fuit excellentissime in illa be
ata que cecinit. **M**agnificat aia mea dñm.
Ecclauit sp̄i. me. in deo salu. meo. **P**re
ponimus hanc beatāz in exemplar pulcer
rimū et in testimoniu pro dicendis certissi
mū. ne dicat aliq̄s ista nos confingere de
corde nostro. **N**e p̄terea cogamur interim
p̄ equiūcātiōem vel aliter in aliena seu ve
tera cātica labi. **S**ed in sola anagogia no
nus sermo veretur cōcinat et loquat. **A**llis
igitur nobis o gratia plena. **D**ignare te/
nos laudare et laudando disciplinam no
nū sed certam et veram ap̄ire. **T**u inq̄z c̄
in corde qr̄ sc̄ns et nouus amor singulari
ter ardebat sp̄i sc̄tūs in carne virginali mi
rabilia faciebat. et cor crucibat verbum il
lud bonū. **M**agnificat aia mea dñm. **N**ō
tibi videſt ex hoc statim cantico sc̄tā
fuisse mirabilis illa nouitas in maria tym
panistria nostra. que nouitas appellat̄ ab
ap̄lo/ diuīsio anime et sp̄i. quā efficer po
test solus sermo dei viuus et efficac. et pene
trabilior omni gladio anticipi. p̄tingēs vs
q; ad diuīsioem aie et sp̄i. cōpagū q; et me
dullarū. et discreto: cogitationū et intenti
onum cordis. **V**lideatur sup bac diuīsione
auctor de sp̄i et aia. quid cōformiter ad **Ri**
chardū de verbo ad verbū tradiderit. quo
niam elucidatio p̄ nobis est in grāde stupē
dumq; miraculum. nec arrestatio enī so
la satis credibile. **P**ergamus interca cō
siderare quo pacto sp̄i marie dictus ēne

dum canere. sed ad actum saltare. tripudia
re. et exultare velut extra se saltare. volebat
pabolici illud iproperiū canere quod de
pueris ludentibus in foro xp̄is bñdicat
fructus ventris sui sumpsit cōtra pfidiam
veterū iudeor. **L**ecinimus inq̄nt robis
nec saltastis. **M**aria cecinit in spiritu et sal
tauit. nimirū carmen illud erat nuptiale qđ
epithalamum dicimus. **S**ed quarū nup
tiarum. vtq; plurimaz. **A**ubebat in alio
virginalis vteri palacia. huāitas cum de
itate. caro cum verbo. limus cum deo. **A**u
bebāt ecclia quā **J**ohes vidit tanq̄ sp̄osaz
nouam de celo descendētem a deo parataz
nouo viro suo xp̄o. **A**ubebat deiformis
marie sp̄i deo suo dño et agno qui erat tā
qđ sponsis pcedens de thalamo suo. verul
sol iusticie ponens tabernaculum suū in
corde marie que erat mulier amicta sole. de
sponsata vni viri virgo casta. **I**esu christo
Figamus p̄cor in hoc spiritu saltante et
exultante sp̄iales oculos cordis in lumine
fidei. **C**onsideremus hunc deiformē spiriū
tanq̄ diuīsum a carne/ effulgeat apud nos
tanq̄ angelus unus dei sine carne et sanguine.
Habiliom⁹ aspiciamus ipm p tpe vie
tunc vere passum diuīna simul et humana
Nam inuenta sunt/ nō cōfusa ramen i ipo
becommia. sp̄es. metus. meror. gaudium nō
quidem ppter corpus solum iuxta poete se
tentiam. **H**inc metuunt cupiunt gaudent
et dolentes. **H**ec auras despiciunt clause te
nebris et carcere ceco. **S**ed electione et ac
ceptione libera voluntatis. **A**olo tam̄ cre
dat aliq̄s sp̄i marie/ nō habuisse modum
cognitionis alioz viator in quib⁹ omni
bus cognitione procedit a sensu. sed hac ade
pta spiritus suus libere riebatur suis affi
ctionib⁹ absq; organo corporeo de qđ pau
lo post infra dicimus. **H**abebat insup af
fectiōes varias p̄portionales passiōes illis
quib⁹ aia sensu corporeo viens afficit non
sine motu carnis aut corporis. aut bona sta
men oēs habebat moderatas et ordinatas
sub monade deo. in armoniā pulcherrimas
sua uemq; quā inhabitarij dei sapia dele
tabatur andire. **O** si cognouisset stoy/
corz disciplina granis si inuenisset et fide.
mulierem hanc fortē exclamatione pfecto
bich. **D**iuīna mens sapientis qualez in
hoīe poni debere cōtendimus. a qua men
te nō gaudia sed mala gaudia. nō timorem
led vanum timorem. et ita de spe et dolore

remouendas p̄dicamus. alioquin quid à lapide qd alia quauis insensibili re differeret cōditio sapientis. **T**ales p̄terea posuerunt nam platonici q̄s peripatetici celestes intelligentias/ quales nos ep̄iani angelos noſiamus/ q̄s impari varietate. Audiamus tñ in eoz positione qualēcūq; ad nos cōsonanciam vel tenuē veritatis. Ab h̄c etes in p̄mis q̄ celū sit animatum rāq; aial aliquod rōnale cōpositū et materia celi et forma in teleculali. **L**ocedimus tñ/ assistētes esse celi intelligētias. q̄les appellat aplus ad ministeriorios sp̄us. Haec regula est cōmuniis theologie cū ph̄ia/corporalia q̄ sp̄ualia ministrari. **L**ocedamus q̄z verbū dei / p̄ amorez cōmunē spiritalē et vitalem alere oia quez amorem interpretata fuisse videt ph̄ia apud boetii sp̄m vel aiam celi et mūdi. **O** felic iquit homin genus si vestros animos amor quo celū regif regat. **E**cclibī d̄ aīab loqns deo. Quas inquit lege benigna ad te ueras reduci facis igne reuerti. **I**gnē qd aliō intelligēs q̄s amorem. **P**onebant rursus isti ph̄i cōsonae satis ad magnū Dionis. q̄ in qualibet intelligētia possit p̄mā et vnicaz quedens est triplet motus sp̄ualis inueniebatur. **U**nū quasi circularis et vniiformis circa diuinā mētem ab ip̄a in ip̄am tanq; ab oriente in oriens Alius velut obliquus de se ad se. in se tanq; ab occidente redat in occidēs/ nō sine multa p̄ticulariū quadā ir regulariter recta. **T**ertius imaginabat motus rectus seu diametralis creatura a se et cōtra. **L**atavit ista apud boetii ph̄ia dicens. **O** qui ppetua z̄. videaf ibi. **A**ltuero dicet aliq; cur et vñ/ talis tam q̄ remota di gressio. **C**ōsonantē decore p̄ oēm̄ moduz. **R**espiciamus mariam/ etiā p̄ statu vie sublimē habuisse ad cōtemplatiōem omnifariam celestium et infernoꝝ. Et hinc affectōes hauisse multiformes. quaqua uersum. sursum. deorsum. ante. retro. deversum. sinistrosum. introversum. deniq;. **T**ales yō affectiones nōne qdām voces erant canticordi sui cuius naturam inq̄rimus/ et practicaz eius sub arte qdām tradere sat agimus. **D**ur aut plus exēplo sp̄ualis cordis **M**arie viatricis/ q̄ angeli/ q̄s ade p̄ statu innacentie/ q̄s alterius sc̄toꝝ/ q̄s demū ip̄ius xp̄i placuit hoc facere/ quisquis hec legerit accipiat paucis. **S**p̄us marie viatricis q̄stū cūq; diuise cōsideratus ab aia et carne fuit passibilis. voces exp̄mēs in se. nūc amo

ris et gaudiq; nūc meroris et odij. nūc spei nūc metus. necnō p̄ oia pie cōpassionis. **V**rpote q̄ regina mie tūcerat. **C**anticordus igitur habemus in ea p̄ eam. velut in exemplari verissimo. clarissimo. certissimo. **S**p̄us angelos bonos sed sc̄tos sp̄us glorificatos sed adam in statu p̄mitus instituto. nullus admodū passibiles dicit. **X**p̄us p̄terea nō necessario sed disp̄satorie/ dolorem/timorem/miserationem q̄s suscepit. Alij deniq; viatores boni a venialiū discordantia nō secluduntur. **S**p̄us vero marie cū nulla dū sonantia crimali l̄veniali passa est affectōes ex cōditione nature mortalis/ p̄portō nabiles passiōibꝝ carnis. **P**otuerat hec cōsideratio sufficere p̄ practica canticordi noui/ p̄tinus arte tradenda et p̄ponēdavelūti sunt oculis. sed anteā iūgamus ad p̄misū sa qd̄ ip̄is cōsonet. nec nos impeditat. **E**cce q̄ sp̄m marie nudū et solū et segatū ab ania et carne p̄posuimus insp̄ciēdū dū etiā uiuet in carne mortali. **H**ūc eadē cōsideratio nō perturbata/ formemus. imo formatuꝝ tribuamus. imo tributū respiciamus. orga nū vñ p̄stantissimum. p̄ qd̄ et in qd̄ spiritus marie canticū suum noui nō introī clausum teneat/ sed ad exteriora deducat. nec ē opus inquirendo longe progredi. **C**onuertimini intuitu ad corpus eius organis cum ph̄icū/ qd̄ omnino cōtempatum fuit. **E**cita prorsus elōgatū ab omni somite res bellis dissonantie/ q̄ nec etiā minima potuit operationū notula/ sibi discors esse. **B**loriosum plane dixerim⁹ organū tale ad omnem armoniā formabilem summe dispositum. **C**eleste dixerimus illud organū potius q̄ terrestre nō natura sed gratia. **C**eleste prorsus ob quandam stabilis mutabilitatis effigiem. ob inerrabilem obedī ētie suo spiritui legem. **L**uius vicissitudines i motibus suis non plus fuerunt a recto deuibiles/ q̄s orbium celestium girationes. **D**ostremo videre erat in organo marie corporeo/ motum p̄portionatū p̄mo mobili celeri/ motum velut obliquū/ cursuꝝ planetaꝝ non omnino dissimilem/ motum proinde rectum. ad exemplar elementoz̄ grauium et lenium. et hec omnia cū summo ordine cōcentu numero et pondere mensura ta fuisse credideris. **A**ccepisti sub brevibus/ qle fuerit canticordū sp̄us marie/ in multis simile spiritibꝝ angelicis. **A**dūcisti est de organo corporis sui temperatissimo et

2b :

commensuratissimo. in quo et per qd spiri
tus iste et anima marie. poterat imperati
ue cantica spiritui proportionata foris conci
nere. non pot experimur in organis diste
peratissimis corporz nostru. qualia sepiissi
me luctet et plantit apostolus noster. profi
tens non se posse bonu qd volebat. sed ty
rannisari sub lege peccati que est concupi
scencia. volebat ei non cōcupiscere sed pos
se inquit non inuenio. qz vanitatis subiecta
est omnis creatura non volens. ista tñ exce
pta quā impleuit totā caritas et humilitas
ut locū in ea nō haberet vanitas et cupidi
tas. **C**anticorum dñi marie vocibus innu
meris musicalibz resonabat. dñi i corde suo
cōferebat omnem secum euangelicam veri
tatem. dum p̄terea cantabat canticum no
num vñ nullus alter spūs cantare poterat
aut poterit. Itaqz si tot in cordibz nr̄is spi
ritualibz cogitationes et affectiones possimus
elicendo formare/ quos corpa corrumpa/
quos p̄prie iniquitates supergresta cas
pot nr̄m/ grauante obtundunt obnubilant
mergunt. **C**onjecturer p̄ius et solers anim⁹
quid in illa sc̄tā sc̄tā. spūs sapientie sanctus
et multiplex/ opabatur quo sapientie spiri
tu in tm̄ plena sicut et gratia benedictione
qz celesti fuit. qd ab vniuersali ecclesia non
sapiens sed antonomatica quadaz appro
priatione/ sapientia suis cū p̄conis eē can
tatur. vt qz est mater pulcre dilectionis et ti
moris et agnitionis et sancte speci. in qz grā
omnis vite et veritatis. omnis spes vite et v
tutis. qm qui audit nō cōfundetur qz vor
sua dulcis a dilecto pdicitur. **C**anticorum
dum marie possimus ad paucas voces re
ducere p̄ncipales sub quibz et ad quas om
nes affectiones seu passiones/ phia theolo
gia qz reducunt qz sunt amor seu gaudium
timor odiu seu dolor. et qnta qz sp̄plexa sit
passio. **S**ciet quisqz fuerit scribadoctus
in regno celoz/ p̄ferre de thesauro suo/ no
ua hec et vetera. de thesauro sc̄z theologoz
erphoz qua sup re sunt opuscula quedam
scripta. Nullus autem purus homo qz
cunqz scribadoctus tale aliqd sapientius
efficere cognouit/ qz amica p̄ amorem dile
cti filii sui. cui blandiens dicit illud de can
ticis. **O**mnia poma noua et vetera dilecte
mi seruauit tibi. Que v̄ beata. qz cū virgia
li sponso suo totiens audiuit verbū dei cor
poreis auribus et humanis custodiuīt ob
lequīs. **C**anticū marie/ potest velut sub

arte quadam exemplo sensibili ad gamma
vnū componi. **C**anticū est a phis experi
entiam sequentibz qz ars que estrecta rato
agibiliū confert plurimū ipi nature. sic in
geniis bene dispositis a natura. pficit ad e
ruditionem et ad illuminatiōem amplio
rem. Amplius vero si ars imitatrie nature
solet a generalioribz incipe. solet ad certum
pūum ordinem/ confusa multa qz cōpo
nere. solet p̄ exempla sensibiliū ad intelligi
bilia viam dare. cur non temprabimus
in musica facere spūali/ quod factuz cerni
mus in carnali. Pro cuius intellectu fac
liori tradidit nobis industria p̄o vñ gā
ma. qd p̄ se voces aut notulas figurāū ve
lut oculis inspiciendū monstratur. **C**ā
ticordū id est spūale canticū non ideo pro
hibetur gamma suū habere posse. qz iuxta
p̄petratam iū descriptione canticordi posi
tam/ solus ille nouit qui accipit/ videbitur
forte parū attendentibz hoc fieri tam irrisi
bile qz impossibile. quemadmodū de colo
ribus ceco. de sonis surdo naturaliter disci
plina nequit tradi. Sed aperiamus aures
cordis ut qui habet aures audiendi audi
at. Et in pmis audiat p̄hus a quo sump
ta videtur instantia. Voces inquit sunte
rum que in aio sunt passionū nore. **E**cce
quitur ad musicam cōsonāter notarū ver
bo vtens. **A**udiatur p̄terea alter loquendi
cōpositus ab emula Sampsonis. Hūc in
quit aperuit vir meus cor suū mibi. Audi
atur simul Greg. dicens qz p̄ sensibilia co
gnita ducitur anim⁹ ad incognita. Ac p̄
qd scit cognita diligere discit et incognita
amare. **C**ollidamus ista pariter et scintilla
veritatis erumper. que scintilla: **I**sta nimi
rum qz passiones cordis spūalis licet inui
sibilis/ licet insensibilis exterius aperiri si
cuit et cor vtiliter p̄it. **P**ossunt siquidēz
agnosci foris. sed nō oino. similiter ad cor
qd afficitur et experimentatiue mouet et tan
gitur. hoc enim fieri non querimus. Quid er
go. plane ut cor audiētris ad aliqd in se for
mandū vel eliciendum si wile cōticeatur. Nō
ne sic omni die. mater audiens filiuī sic di
centem. O doleo. o timeo. format in spiri
tu suo vel doloris vel timoris vel cōpassio
nis affectum. Et quia sit hoc arte. qua ver
tatione. nisi qz aperuit sibi filius cor sumum et
latentes intus notauit passiones. Suppe
tunt plures alie rōnes quibz efficitur p̄spī
ciuum/ artes de musica spūali nō eē ficiā.

non inutilem/non impossibilem.non irratione sed veneratione et gratissima receptione gratissimam. Et si nō ista forsan que subscriptur, alia tamen quā subtilior et solertior tradere posse in dīgo.

Canticordum novum seu musicum potest habere gamma breuius in notulis seu figuris vel litteris, q̄ sit gamma manuale. Conferamus musicam sensualem vel oris cum musica cordis et voces unius cum verbis alterius. Habet hoc musica oris q̄ potest fīm frasim. fīm thesim. fīm p̄portionabilem insup continuationem cum alijs variare voces suas. Pater potissimum verbū dīscant et cantant in choro plurimi similē. Est autem in vocibus oris aut alijs melodīs ipa frasis/elevario vel depresso penes acutum et grauem accentum. Thesis attēditur in p̄ductione aut breuiatione notis larum syllabarum et vocum. Combinatio p̄portionalis dicitur multoq; ad inuicē cātantium et cōtracantantium consonantia. Ecce autem deficit hec tercia cōdītio ī musica cordis. saltem hic in via et pro arte dāda. Non enim factis est factibile/ ut conueniant ista duo sub p̄portionali combinatiōne latentium affectionum/sicut in auditō et visis. Gamma tamen manuale multiplicacionem suam potissime necessariam habet in hac causa. Ceterum quo ad frasim et thesim dicimus utiq; q̄ repiunt in affectis omnibus. Sunt enim qualitates in quib; phīa ponit extensionem et cōtractionē que est thesis. Intensionem quoq; et rethīssimē nem quequit frasis. Concluditur h̄ec motu venarum pulsariū cordis materialis per medicos. Sed in affectionibus spūs r̄bi tenent eas in se/cesset hec cognitio medi/cinalis/q̄uis sit in ipis thesis et frasis. et in qualitatibus non vitalibus de quibus minus apparet sit extensio sit et intensio secū dum tres dimensiones altitudinis latitudinis et profunditatis. **C**anticordi voces poterant in maria. possunt et in nobis/ mītis modis agnoscī. **G**ognoscitur ista vox/ primo introitus in corde sonante. q̄ si in cor sonare dubitauer. Isaias te doceat ybi legitur. Cor meum ad Hoab sonabit. Sit tamen ut non auertatur a se et quodāmodo/ do raptus fiat. Sit igitur sermo noster hic de illis quibus loquitur deus qui conuertuntur ad cor. Nonne queso scit cor se amare. se gaudere. se dolere. se compati. et ita de-

reliquis. Scit inq; non p̄ opinionem. nō p̄ solam fidem. sed p̄ experimentalē noticiā. qualem in alteram transfundere fas n̄ haberet nisi forsan in citatione quadā et comonitione p̄ notas verborū vel signorū.

Gognoscitur rursus h̄mō i vox non est dūbiū a deo et ab omnibus quibus ipē vox luerit reuelare. et hoc vel in verbo vel in p̄prio genere. vel insup naturali quodam iūmine. quemadmodū credimus fieri sepius in beatis. tam mutuo loquentibus q̄ m̄a desideria nō audirent. **G**ognoscitur amplius hec vox p̄ quādam opiniones seu conjecturas. q̄nq; p̄ autoritatem dicentis de se nobis vel scribētis vel innuētis. q̄nq; p̄ sūmiles in nobis affectiones genitas ab obiectis virtusq; sūlibus p̄nitatis. **H**um in continentē duo respiciunt virginem foris pl̄ cerrimam/si libidinosa sit in corde cuiuspiam/fas est argumentari q̄ sit aut esse possit in altero. nō aliter de duobus virtutis et p̄ oppositū. vnde puerium sumptum est. **I**nfanter in una passione/ de omnib; ceteris ita putat. **H**inc sapiens intellige que sunt p̄tūi tui ex teip̄o. Postremo p̄i ai⁹ ec̄ bis passiōib; q̄s circa vicia s̄ēstāliqñ. q̄s insup circa p̄tūos quotidiana colligit experientia valet cōcludere varias esse voces ilias. quas dei cultoribus audit attribui. ut est illud. Quā magna multitudo dulcedis tue dñe quā abscōdisti timentib; te. **E**t illud. Nihil dulcius q̄s respicere in mandatis altissimi. Et illud xpi. Venite ad me oēs. Et sc̄f. **E**t inuenietis requiē aī ab yris. Jugū enī mēū suane ē et onus mēū lene. Dicta de niq; doctoz ad anagogicos excesus exercitatorz quib; nō credere desīpe est. et quos imitari nolle/stultitia et insipientia cordis si et dū pater celestis traxerit ad xpm. Nam ista est p̄pria musica et sciētia p̄pianorum.

Canticordū marie fuit fīm omnem artem musicē/suauissime docissimeq; modulatū. Sane si spūsanctus replēs ap̄los/docuit eos oēm veritatem si eoz corda afflata sāctospū/voces diuersas intonant. fanturdi magnalia. Si rursus maria fīm Damas. a nullo vincitur illustriū. Si amplius fīm Dionis. traditiōem/lex diuinitatis est omnis inferior p̄fectio sit eminentius in supī orib; cum maria fuerit p̄ gratiam sublimata nedū sup mulieres et homines. sed sup omnes angeloz choros quis ab ea musicalem in summo noticiam negauerit. No/

hb 3

turi meo. **H**uturi plane tali de quali psal-
mista annūciat. **E**xultationes dei in gut-
ture eoꝝ. **Q**uas exultationes appellamus
iure nřo canticordū. **S**up qꝫ post theoriam
praxim dare conabimur ut pateat et legat
in digitis. ac in manu describat. cooperan-
te verbo dei qđ se inclinā olim digito scri-
bebat in terra. quo pdem legis notas scri-
pscrat in tabulis.

Chōrus tertius

Amma canticordi quisqꝫ desiderat vel andire vel cognoscere/ debet exire veterem hoīez et no-
Suum induere qūis in xp̄o puer/ imo et stultus fiat. **T**alis erat nāqꝫ ma-
ria. tales nos petrus vult esse infantes scili-
rōnabiles sine dolo. recolens dictū a chri-
sto. Amen dico vobis nisi cōues si fueritis et efficiamini sicut p̄uli nō intrabitis re/
gnū celoꝝ. **I**rrisus est a Seneca senex
elementarius. Putrescat igitur qui ad ele-
menta musicē sp̄uialis admittendus est. et
meruerit qm̄ op̄et addiscentem credere.
vt sit vere discipulus. **T**alis erat Jobā
nis senec̄. vt aquile renouata cū nibil pe-
ne alind loqueretur qꝫ amoris noui vocez
nouā. **F**ili⁹ diligite alterutru semp ingeni-
nans. Quid mirū si dilectus de dilectio. si
custos dilectissime et amice p̄ amorem xp̄i
quo nemo maiorem habuit caritates fecit
de dilectione iuge verbum. **T**alis rursū
Artemis dum post senatoriam et aulicam
dignitatem post multas in seculo litteras/ dum consuluisse patrem heremicolā sine
litteris. suis mirantibus qđ cantus virili/
teris grecis et latinis eruditus cum idiota
sermonem p̄traxisset/ spirabundus ait.
In veritate dico vobis qꝫ nec dum ad al/
phaberū huius sensis artigī fuerat enī ser/
mo suus. nō de scientia quā didicerat solā
sed de caritate que edificari. quā ideo nescie-
bat. qꝫ nō transierat in affectū cordis. **C**re-
diderat tamen humilis. more discipuli pu-
eri tot expientijs castissimoꝝ. affectuum et
sentimentōꝝ eruditō. qđ fecerat opatiōem in
aquis multis humuluantū fluctuantū
qꝫ temptationū in mari cordis. vbi viderat
opera domini et mirabilia eius in profun-
do. ascendens nunc in celos. nūc descen-
dens in abyssos. **C**rede mibi qui tale nau-
gauit mare/ enarrauit pericula et mirabilia

lomus idcirco suadere deuotis quibꝫ lo-
quimur/ vt se tradant musicalibus artibꝫ
seculi cognoscendis. **L**uriositas enim cul-
pabilis hec esset in multis. sed si obuenerit
cognitio/ vel et studio iuuentuīs. vel aliū
defaciliter sine destrimento exerciti⁹ sanctio-
ris/ non abuſuā donū dei. sed ex opibꝫ
gentilium et egyptiorꝫ dirati/ seruiant exil-
is deo/ et ad laudem suam/ omnia/ gloriaꝫ
qꝫ couerant. **T**anticordū marie fuit ap-
tatum fin omne tempus. nūc saltare nunc
plangere. Saltare sicut in epithalamio sa-
lomonis. plangere sicut in trenis Jeremie.
Segnitus enim fuit marie sp̄us ab omni co-
tagione carnalis amoris quem canticorꝫ
verba sonant. **E**t hoc in laqueum pedibus
insipientium. in foueam et in viscū cū car-
ne et sanguine. cū fantasīs sexuum viri et fe-
minæ/ si ramen blandimentis carnaliū nu-
ptiarum cor suum dederit his cāticis. **I**ta
qꝫ sicut apud deū non est masculus aut fe-
mina. sic nec in cāticis istis et epithalamio
spirituali nuptiali. Et ramen nibil aliud vi-
dentur sonare/ qꝫ dilectum et dilectam. sp̄o
sum et sponsam. amicum et amicam. ap-
plexus et oscula. que qualiter inueniri possint
absqꝫ sexuum discretione. mirum valde s̄z
tamen verum nec ab animali cōprehensi-
bile. qui non sapit que dei sunt. **M**arie ve-
ro spiritu cuncta bec facilia. **P**orro delu-
ciu testimoniu babem⁹ sancti senis. **T**uā
inquit ipius aiaꝫ p̄transibit gladius. **E**t hoc
plamentum cum multis tempibus. **D**a-
ria cecinerit flendo cum flente Jesu. sicut
gaudebat cum gaudente. **P**recipue tñ boe
in sonuit tge passiōis bñdicti filij sui dñ cū
clamore valido et lacrimis orās exauditus
est. p̄ sua reverentia. **A**ribolominus fuit eo
tunc tam in filio qꝫ in matre cū cantico p̄/
fundissime lamentationis/ canticū altissi-
me exultationis. **V**erum bec et alia que se
se ingeruit loquēti de maria/ trāgressionē
afferuit et suspensa tenet expectationē lecto-
ris. qui gāma nouū cāticordi noui traden-
dū fore retinet et xn̄a pm̄issionē. **E**t uero
paucemus iterū. ne cotinuatio fiat in cāta-
do minus accepta. sed eam⁹ cū vtrāqꝫ ma-
ria ad pedes Jesu. nūc in domo nūc in cru-
celo quētis. nūc exultantis sp̄u. nūc plorā-
tis sub vmbra illi⁹. Sub vmbra illi⁹ quez
desiderabam (loquī aia sc̄a aia marie) Jesu
di. **E**t fructus eius fructus honoris et ho-
gueitatis cū folijs verboꝫ suauissimis gue-

cies. Non illi qui setotos in ipso naufragos merguntur. nec vnoq; emergunt quia vel non conantur vel conati prius resorberunt. Dediuerat iterum se nec ille Salomonis filium verbo de canticis et hymnis spiritualibus ligata in corde tuo iugiter. et circuia gutturi tuo. qm; illa saperet et caneret gradiendo stando sedendo qz. C Gamma nouum non ideo spernat hō nouum in christo. si senserit se gradiusculū factū i ipo. Non egit affirmo. tali monitu quisquis vere grandis factus est in christo. Qui exemplo marie quo maior eo humilior. qui humiliori christo proximior simili or et intimior. Hic ita loquimur apud eos quoq; exaltatum est cor et elati sunt oculi ambulantes in magnis et mirabilibus super se. Ideo nec lactare iam dignantur vbera doctrine pie. Quidni maneant sicut ablati sui matre sua corde arido sicut testa. Poterit apud tales aspectu pmo rei sim plicias ruditas breuitas gamma nostri. Causabuntur ipm supuacuum esse. quo niam absq; eo canticis ipi spiritualibus ac mysticis habende se iudicibus fuerint institiuti. vt quid ergo afferuntur noua hec qui dem auribus inquiunt nostris. que nec patres nostri dignati sunt attingere. Autem terius e celo cecidit. Latro qui super senes qui super omnes docentes se intellexit. At vero ista nihil mouent simplices animos. scientes spiritum sanctum spirare ubi vult quando vult. et quomodo vult. Alioquin no diceretur apud Danielem. Pertransibunt plurimi et multiplex erit scientia. Prohibetur pmo q; offeruntur sed non in foro rerum vniuersitatem clamoso. non in cecis sedis qz libidinum. pstibulis. non in agro boum cuius fratre seniore qui de foris symphoniam et chorum domi non nouerat. Non deniq; p uero corde qd est abominabile dissile nec inuenier bonum nec ullam scientiam retinebit. Additur et illud. Accutum in vitro q; cantat carmina cordi pessimo. pcul tale pcul. C Gamma mysticum non melius for mare possumus qz ad exemplar domini nostri Iesu xpi crucifixi redicat puer in christo. Croix de pardieu gallis. C Hoc placet et signaculum qd maria posuit supra corpus in meditationibus et sup brachium in operationibus. Que gloriatur in cantricis dicens. Fasciculus mirre dilectus meus mihi inter vbera mea comorabitur. Fascicu-

lus utq; punius humilis et paucus quale querimus esse gamma nostrum. C Recedant vetera de ore vestro dicebat illa cuius cor exaultabat in domino. vetus anna mater noua qz deus scientiarum dominus est et ipi pparantur cogitationes. Nolite ergo multiplicare loqui sublimia gloriantes nisi forsitan in domino. C Dibi absit gloria i cantat Paulus renouatus de saulo revere. nisi i cruce dñi nostri. Iesu xpi p que mihi mundus crucifixus est et ego mundo. C Ius iterum hec verba sunt. No enim iudicauim scire aliquid inter vos nisi. Jam christus et būc crucifixus qui et bucinabat omnibus de cetero nemo mihi molestus sit. Ego enim stigmata Iesu in corde meo porto. C Suis quoq; copiis Petrus xpo ait passo i carne. et vos eadem cogitatione armamini. Nam crucis lignum salutare est qd ad pمام dignitatem renouavit omnia. Sic pollicitus fuerat xpus dicens iudeis. Ego si exaltatus fuero a terra omnia trahaz ad meipm. In qua tu benignissime et innocenter. Iesu ppndisti. vbi fuit extensum tun corporis organū. istar tympani. vbi ce einisti verba salutis nostre. vbi quinq; plagi capitalibus quasi totidem notulis vel characteribus te insigniavi. et proprij sanguinis minio rubricasti. vbi tu piscina pbatica salutaris. quinq; porticus vulnerum habens. dedisti haurire aquas in gaudio fontibus saluatoris. pcpue tibi pfecti teq; videnti tibi concinenti o beata beatarii. tu digitulos illic cōplodebas quos sp ad bellum spūs docuerat benedictus deus. Qui mirra stillabant pbatissima. qui appbēderunt fuisum. p tunica viri sui et filii Iesu quem cibauerat quem contrectauerat. cuius lacrimas siccauerant et nunc describebat sibi cu sensibus alijs quinq; voces inenarrabiles cantico di quales inquirimus. C Gamma mysticum fas nobis est ad qn; qz notulae seu voces vel litterulas puncta vel characteres figurare. Sic licet homo noster vtr crebro nobis aduersus. nihil minus loquebatur de ipso mysticus sermo prophete. Tu vero vnamis dux meus notus mens. Qui simul mecum dulces capiebas cibos. in domo domini ambulauimus cum consensu. Tunc recolens dissidi um per demones ingestum. cōuersus ad illos imprecatur venire mortem super illos. Ex hoc pdicto tamen tante latitudinis

D 4

mysterio hoc enim trahimus ad rem presentem / q[uod] vetus homo dux est noster q[uod] ne celles ē fīm phīz quēcūq[ue] intelligētē fātāsmata speculari et a sensib[us] cognitionem accipere. **L**ōsentaneuz est igitur γamma noui hominis / cōsonet ad gamma veteris. et si nō sit in omnibus prōsus idem. **H**oc autē gamma / q[uod] manuale pueris institutu[m] / sex vocib[us] diffinitur. licet fīm frāsim et thesim multimode reperitis. que sunt. vt. re. mi. fa. sol. la. **T**eneamus pīnde fīm phīcam disciplinā q[uod] oēs veteris hoīs voces seu notule passionū / reducuntur ad quattuor notas a poeta. cui cōsonat apud boenū phīa. **T**u q[uod] q[uod] si vis lumineclaro rē. Deniq[ue] complectitur illas ecclēsia mater nostra dum canit in prosa. **L**ōfusa sunt hic omnia. spes mea meror gaudium. **E**cce quatuor voces expōssas quas enumerando dedit eccia q[uod] tam aliam intelligi. dum confusas esse notat. quasi vīc[us] vna sit ex omnibus aut multis composita. resultansq[ue] sicut ex quatuor elementis simplicibus mixta fiunt. hanc certe compassionez nominamus a con. q[uod] ē sīl et passio q[uod] sīl passio. hāc alī possum[us] noīare miserationēs seu mīam. cuius te matrem et reginam p[er] orbem terrarum confiteatur ecclēsia. **O** maria. **G**amma. a. mīticuz potest elegiā diuina cantatricē amozcastorum sub dupli ci metro complecti. **A**sita/ mor gaudens. spes. **E** compassio iora. **O** nimir v. q[uod] dolens odit et ista notes. **B**ene dictus deus factus p[er] nobis verbū abbreuiatum / qui nobis hoc breue verbū post multram conquisiōē suggere dignatus est / q[uod] emulatur signum ihau. cor sīl q[uod] tensum q[uod] in ipo. **J**esum xp[istu]m representat q[uod] simul ad puerile γama veteris hominis se conformat. q[uod] pīnde phīcis discipliniscū theologicis anagogis resonanter est accommodum. q[uod] quod ad extremū quodlibet cāticum. sit psalmus. sit hymnus. sit in sono tube. sit in cythara. sit in psalterio. sit i rym pano et choris. sit in cordis et organo. **D**eniq[ue] quōlibet omnis spūs laudet dominū poterit annotari. **P**ape dicet aliquis nīmū grandis est hec promissio Grandis plane sed simplici corde receptra. fidelis est et vera p[ro]prio illo qui dicit **D**ilata os tuū et implebo illud. Qualiter impleverat psalmistam qui dicebat ex sententia. **I**mmisit in os meum canticum nouum / carmē deo nostro. **C**onuertamus oculos etiam car-

nis ad signum q[uod] exaltavit deus in nati-
bus. cuius typum tenuit enēs serpens
exalteat in deserto. **E**cce istic est longius
do latitudo sublimitas et profundum. **E**cce
quattuor extremitates inspicimus. et sub
limi sursum rationabiliter collocamus pri-
mam litteram que gaudium et amorem si-
gnificat. quoniam vertitur ad celos ybini
bil quod nō sit gaudiū exerceatur. **B**lorio
sa inquit psalmista dicta sunt dete ciuitas
dei. **S**icut letaniū omnium habitatio
est in te. **A**c perinde resonantiam ab. a. ro-
cali prima gaudio vel amore nostrum gā-
ma tanq[ue] a digniori sumit initium. **L**e-
terum collocoamus in extrema profundis-
tate deo:sum. v. vocalem que designat dos-
lorem et odium. Nam profundum inferni
quid aliud sonat. rbi dolor et fletus et stri-
dor dentium. odium quoq[ue] priuat dei san-
ctorum sanctorumq[ue] omnium. Ponimus
subinde in tono sub brachio dextro. e. vo-
calem que deputatur spei significande seu
desiderio. Nam et illic sperauit beatus la-
tro et sperans audiuit. **H**odie mecum eris
in paradiso. Dehinc transeuntes ad tonū
sive brachium sinistrum / configim⁹. o. vos
calem que timorem infirmat. Quid enim
terribilius q[uod] vox sinistra sonatura. Di-
scidite malidicti in eternū. **S**ic bēmus
quatuor orbis ex rema que sunt orien[s] **A** occidens. **S**eptentrio. **E** meridies. **O** tan-
q[ue] in vulgari rota sunt. fiat hec revolu-
tio. **R**egno. a. regnabo. e. regn avi. o. sum
sinc regno. v. Amplius in **X** littera que cir-
ca tempus nativitatis christi. litteris lati-
nis addita est aptissime vocales quiaq[ue] si
tuamus tanq[ue] in quoq[ue] zodiaco sit. Atue-
to respicientes in actorem et consumatore
salutis nostre Jesum confixum in medio.
quid aliud queso videbimus. q[uod] aliteram q[uod]
si mixtam ex omnibus compassionez quaz
I vocalis notat. a qua nomen Jesu incipiit.
Hinc est nostra redemptio amor et desi-
derium. **H**inc deus meus ait psalmista et
misericordia mea. **H**inc appellabat Ignatius
amorem suum crucifixum. **H**unc andreas
moriturus videbar in spiritu atq[ue] de
crucis supplicio gestiebar. **V**idit h[oc] fran-
ciscus quasi seraph alatum quando quins
q[uod] stigmatibus seu signis conscriptus ē ab
eo sensibili libro carnis. **H**uc inspiciēt p[er]ssi-
ma mater misericordie. nonne poterat vni
verbū **I**saia posū. **V**eter meus ad moab

quasi cythara sonabit. **D**oab interpretat et patre, quoniam a patre et filia genitus est. **H**ic licet prauus et ex damnato cōcubito fuerit, mihi psit tamen ut per metaphoraz significet Iesum, qui ex patre deo et filio ei et maria cōceptus est, non virili semine, sed mistico spiramine. **A**dbuc enter marie beatificata muliere de turba. **T**unc sicut cytha ra nervis tortis extensis et siccatis aptata sonauit ad te būdicū fructus venistris sui. **I**n cuius corde tūc indissonant hec oīa spes metus moror gaudiū. **N**ō dubiū quin patiter cōpassio q ab vetero egressa est secum. **E**cce q instar moysi et bezaleel fabricantū fedenis araham fecimus gāma nostrū fm exemplar qd vidimus in monte, quem motem ex lapide abscliso sine manib tradidaniel/cxcreuisse et impleuisse terram. et hic est deus noster Iesus xp̄us. lapis quez reprobauerūt edificates factus est in caput anguli. lapis q digiti dauid goliam pstra uerūt. **L**ouptemus deinceps ad gāma manuale/spūale n̄m / et attendam q sex notulenoiānq q quinq vocales, si cōsonātes dextrær. que si ordinātur vt ponatur bis, a.l.a scilz in fa, et la. Libscit autē freqn terfa, in mi, p, b, molle. Et est ordo talis. v. e, i, a, o, a, s, et, l, a, la. **D**eniq q̄tum ex veteribus est coniūcere cantus est sensualis traditus p̄ has quinq vocales. imo et qui dam discantus quē cōtrapunctū dicimus neumara deniq sic insinuabāur que sunt cōsonātie tonoz finales. **S**ic ordinavit p̄ mun hymni metrū de Joh̄e baptista q̄ dixit. Ut queant laxis resonare mira famuli solue labia. **E**rubescant hic nostri sapientes et prudentes in oculis suis quo rum nibil oculus nisi sublimē vult inspicere. qn̄ ip̄i summi prophete carmina sua digesseruntq literas alphabeti, nō sine misterio vt treni Jeremie, vt Salomon de muliere forti, in misterio sacre legis aut virgis glosiose, vt p̄s. p̄terea. Beati immaculati p̄tonabia decurrens, vt alter iste psal. Ad te dñe leuaui aiam meam tc. Quid ultra? Tu debis sile in ecclastico hymno. A solis ortus cardine. Et. Hostis herodes impie. **C**voluit p̄tra dñs noster Iesus q̄s magnū aliqd in seminario litterariū designare qn̄ vehementer exaggerans dixit. Amēdis co robis: nec vñ iota Ecce iota neutrī generis sicut de gamma ponimus, qd apud grecos est littera quinta, apud nos, g. nec

vñus apex transibit a lege donec omnia sis ant. **D**orro non minoris est ponderis / q̄ se Iesus alpha et o dignarus est nominare. **M**otus est inde fortassis abbas Joachim vt et seminario, i. litteris alphabeti intellectum colligeret p̄teritorum futuorum q̄ tempoꝝ. **C**onsonani hec omnia nep̄catius irrideatur gamma n̄m/in cui⁹ oratione sequi videmur non voluntariam tanūmodo, sed naturalem, que metiri nescit impositionem dicens. a. e. i. o. v. **U**bi sub iepo psalterij sonus inchoat a sursum corda, et prodit velut in decorum, qd sentit vñus quisq qui solerter aspiratiōem nota uerit, quemadmodum p̄ores grammatici p̄orsus oculati et cordati yiri sapuerunt. **E**st autem gaudium vel amor sicut in quadam latitudine cordis. Deinde sicut et spes contractior est. **H**ebinc mollior est sicut i. compassio. **P**terea significans metum, et v. dolorem vel odium ad labia, q̄s perueniant. Ac perinde gravitatem ipius sicut primis sublimitatem damus vel acutiem. **P**ossemus adaptationes alias sumere vel ex quattuor elementis et eoz qualitatibus p̄mis, vel ex dispositione celestiu planetarum, vel ex cōbinatione seu cōfiguratione complexionis humanae et humoribus ip̄m corpus per nervos et arterias agitantibus, sed ad p̄sens sufficientia adaptaciones premisse, si descriptiōem addiderim manualē, sed gamma p̄outdere clarissima promptissima dici mos est supra digitos posuimus. **S**cimus in manu quin et digitos esse, sextum monstra quedā habent. Dividuntur aliquando tres contra duos, de deo dicit Isaías q̄ app̄edit tribus digitis molem terre, de christo q̄ misericordium in auriculas surdi et audiuit, q̄ p̄terea dixit Lbome Infer digitum tuū buc latu ostendens, vt certus fieret per digitū Legimus quoq̄ digitos apud Danielem scribentes in pariete. **D**ane ibet phares Describens quoq̄ sapiens stultum dicit, q̄ dīgito loquitur. Non culpans, quia dīgito loquitur, sed q̄ discole peruerso q̄ loquitur illud scilicet scdm Isaiam quod non p̄dest. **H**ominantur ad extremum bi qn̄q̄ digitū. Pollex Index Dediūs Dediūs Suricularis. **C**ur autem bec omnia: nisi p̄ collatione rationali vocaliū que cōponunt gamma nostrū, quatinus in dīgitis possit tam oculis se prodere q̄s auribus

loqui exemplo monachorum nutibz loquen-
tium (vel aliorum in gamma cantantiū). Pol-
lect tanq; pollutior et drgnior habet a. gau-
dium. Index monstrans nō iam habita s; p-
rima et certa haberet e. spem. Collocatur
in medio longiori breuis. In ille ratione p-
ductius Nonne pterea timor. o. medie est
qui peccatum expellit. Demū dolor. v. datur
auriculari. q; sola veratio dar in intellectum
auditui. et aures quas culpa claudit aperit.
Hesunt quinq; lampades mystice lucetes
in manibz virginū prudentiū ad illumina-
tiōē sensuī quinq; suoz. **C**āma n̄m
nō idcirco iudicandū supuacū / q; nō pre-
stat sua cognitione cōfertim canticoz exer-
cendorū facultatem. Horatius hec cōsidera-
tio ppter illos qui fortassis auditu pmo su-
spicabūtur hoc fieri debet si dicēda sit ars
talism efficax aut utilis. quos arguunt alie
quelibet artes. ipa in p̄mis grāmatica quā
non pterea totam cognoscimus / si suū tene-
rimus memoriter alphabetū. **S**ic de musi-
cali gāma manuali. **S**ic de p̄ceptis rhe-
toricis quali dicit rhetor precipiū / absq;
vsi et exercitio et vivacitate ingenū nequa-
q; sufficere. pdesse tamen ad certiorē fide-
liorem q; noticiam / q; quis sine alphabeto +
sine gāma manuali. sine rhetorica arte m̄l-
ti loquuntur. cantent perorent ap̄tissime.
Sic in p̄posito recipiatur gāma nouum si
ne quo tot litterati tot illitterati / cecinerūt
in cordibus suis domino. **A**ltius quia
pm̄issum est considerationē pcedenti / pos-
se gamma nostrum ad omnia cantica my-
stica. illa erit que per instrumenta se demō-
strent. Et hec pars tractatū specialē depo-
stulat. Dicimus ad p̄sens quantū latit eē
p̄ declaratione pm̄issionis opinatur.
Lconcurrunt siquidem in musica sensibili
sine fiat cantu siue pulsu siue flatu / agens.
passum. mediū. sonus. obiectū. **S**icut in
psalterio est ille qui ludit tauq; agens et ip-
sum vas siue instrumentū psalterij. est me-
diū sc̄a et repercutit. est ip̄e sonus qui
est qualitas sensibilis ab auditu. prie p̄ce-
ptibilis. est obiectū littera sc̄a seu psalmus
qui cantat siue sensus eius. **C**onstat au-
tem q; gāma manuale / non agit persuā co-
gnitionē aliquid istoz. quia nec causat ip-
sum qui agit. nec passum in quod agit. nec
medium per quod agit. nec sonū quez effi-
cit. sed est tantummodo quoddam exempluz
exterius quod aspiciens ip̄e qui agit / for-

mat in animo suo vel in corde / sp̄e; seu mo-
dum cantandi. Inde est q; potest aliquis
habere ealem formam seu speciem in anio /
qui nullum formabit canticum. vel q; nō
vult vel quia non potest ppter defectum in
strumenti vel mediū. **A**rs ista nibilomin⁹
manualis / non dicitur inutilis. quoniam
docet numerū pondus et mensura; qui
bus est formandus sonus ut reddatur ar-
monicus. **D**iscrevit vtraq; qui dicitur. Ex-
erce studium q; quis p̄cepis artem. Quali-
se exercitio probabile est mariam occupas
se nutriendo puerū Jesum. vocaliter criz
concinendo / instar angeloz canentū Blo-
ria in altissimis deo. **E**t hoc vel ad pueri
reuelationem mammabilis dormituri. vel
ad deuotiōem simili et consolationes tem-
pore peregrinationis sue psallendo nunc
Magnificat. tunc **B**enedictus vel **H**unc
dimittis. vel alia cantica syon cuz psalmis
quos de filio suo nouerat. p̄betice compo-
sitos audiente crebro cum religiosa pietra /
te sponso suo virginali. **J**oseph ubi et pre-
ueniebant angeli cōiuncti psallentibus in
medio iuuacularū tympanistriaz. **E**t ibi
puer Jesus benyamin adolescentul⁹ in mé-
tis excessu. Quas hoc loco poetarū musas
p̄tuleris verbo sapientie / quod est fons vi-
te. non equi voluentis pēde productus in
pernaso monte. sed emanans a throno dei
cristallo similis a monribus eternis. quem
fontem ambiunt pro musis nouem ordies
angelorum. qui non cessant una voce laudare.
benedicere. glorificare viuentem in se-
cula non palladem fabulosam sed sapien-
tiam dei veram. **V**erum p̄gamus ad reliq;
Gamma mysticum plus confert in can-
ticordō seu canticordis sp̄ualibz / q; ma-
nuale gāma in cantico sensibili oris vel in
strumenti musicalis. **D**oc est profecto no-
randum valde mysteriū quod elicitur et p̄-
missis in assignatione distinctionis cani-
cordis a cantico oris. quoniam pm̄um lu-
berū est elicitus. non scdm. **L**ocurrit in p̄/
mo voluntas hominis p̄ agente simulpa-
tientie et medio nil aliud est q; liberū velle
suum. **P**otest igitur dū vult et q; vult p̄fa-
lere in se iuxta exemplar quod inspererit in
gamma nostro. nūc cōcinēdo p.a. gaudiū.
p.e. spem. nūc p.i. cōpassiōem. aut si volue-
rit fiat ī se. q. timor. vel. v. dolor. grauis. **P**u-
to q; q; h̄ sapiēter nec minus bumsliter ac-
tenderit cognoscet fructuosum esse gamma

nostrū. Fructuosum dixerimus ut nonella corda in Christo dū aduenierit ips amantū iūtra pabolam Ezechielis. dum euaserint in etatem illā in qua sive sint libertatis plibit ro voluntatis ut ament et cantent. Sciant paulatim cōponere cātica amatoria cātis simi cordis. ut addiscāt hymnis iam cōpositis suis affectus cōsonare. quēadmodū nouerat beata illa aia marie frequentando dulcia cantica canticorum q̄ dicuntur dragma vel dragma vel dragmatica. vbi sc̄ sit a mantū mutua. nō exp̄ssis nominib⁹ p̄p̄is allocutio. Inchoante dilecta et dilectio m̄dente. Itaq̄ vox oris vox iocunda vox de cora qm̄ laudi cōcanora pura est vox cordis um. **G**amma misticū potest ad cōsonantias musicales que vulgariter appellantur tertia. quinta. octava. deseruire similē et ad tonos seu neumata. Posset hoc intuitu p̄mo videri cōtrariū p̄dictis de distinctione canticordi a cantico oris. qm̄ fit introrsus canticordū nec p̄cipiat cū eo alienus. nec p̄csequens ipi cōsonat p̄ diatesseron aut diapente aut diapason. Qm̄ insug aduersari videtur illud phisophicū. q̄ impossible ē intellectu simul plura intelligere. Similit igitur nec canere seu notularare. deniq̄ nondum apparet ars tradita de tonis affectiōnum quēadmodū de vocalib⁹ neumis inuenitur. **D**ifficilia ista nec vſitata fatur. sed nō nihil nos speramus esse dicūros. Legitur beatus Ignatius vir tot⁹ ignei cordis et phisocarp⁹ in p̄pm̄ voces angelicas audisse supra montem vñi qui p̄missis antiphonis cōsequēter intonabat hymnos. quēadmodū deduxit ad ecclesiā suam celebrandam. Si voluerit igitur aliquis cantare in corde suo. exemplo annē et apli et plurimoꝝ cur non poterit sibi componere neumata iuxta variam psalmoꝝ et affectū qualitatē? Hoc autem vocabulum neuma cur ad signandū sp̄m̄ sanctum tractum est non satis inuenio. nisi q̄ spiri⁹ tus domini cōtinet omnia. et scientiam h̄z vocis. qd̄ p̄spicuum fuit in aplis. Significat autem neuma cōbinationē vocum vel notularum ordinatā. Porro sicut adolescenti discipulūrū p̄mitus ut notulas et voces cantici oris sciant nominare. digitis iuncturis q̄ iungere. sciant postmodum dum nunc uno nūc alio modo cantādo combinare. Deinde litteram notulis applicant tandem generatur. in eis ars

cantandi sine numeratione cuiuslibet notule. Impedirentur enim. que si pfecta est dicente philosopho non deliberat. Nō aliter q̄sto fuerit aliquis in meditando veritas salubreḡ habilior. in canendis affectiōnibus ordinatis agilior. tanto fit (ceteris parib⁹) ad canticordū p̄mptior. adeo q̄ vocales quinq̄ poterit in quolibet verbo representas. ad meditationē reducere cum affectu. **S**ed quia non omnī est hec exercitatio. poterit saltē vñusquisq; dum senserit euaginatiōem sue mentis extra litterā vel sensum eius redire p̄tinus ad cor et discere velutq; interiectiōem et suspiriū vel geometrum. Op̄ timore. Ap̄ dolore. Ip̄ miseratione. Et p̄ spe. Et p̄ spirituali leticia reparanda in se. Dicemus hic vñū p̄ vagis et p̄fusgis in cantibus ecclesie. qd̄ pium valde nec obliuionis tradendū ingrat. Hesi quidem q̄stum liber oberrauerit in cogitationibus etiam criminalibus si rediens hoc mō ad cor ingemuerit dicēs. Penitet me Reddi cōtinuo virtus efficax et viua p̄ suo cantico nedū interiori sed vocali. quis ex proprio fnerit origine culpabile. Nihil enī prohibet diversorū eundem acū exteriorem naturaliter fieri nūc bonum nūc malū moraliter. Hinc Zimbrosi⁹ monet in hymno. Flāmescat igne caritas accendat ardor. p̄ximos. qm̄ si caritas esset. non erit iam reluteo sonans a cymbalū tinniens. **G**amma misticum. fas est multiplicare fīm frat̄sim. hoc est eleuatiōem et dep̄ssione sub dictis quinq̄ vocalib⁹. et amplius q̄ multipli cetur gamma vetus sub secnotis vel vocibus. Exemplū fuit in spiritibus christi et marie. qui voces affectū elenauerunt vñsc̄ ad clamorem altissimum. et ad humiliatiōem inatttingibilem deduxerunt. Sic de beatis spiritibus dicit psa. Hirantur hic eleuatio. et deficiunt hic omnimoda dep̄ssio. Nō est igitur necessaria multiplicatio fras̄is quinq̄ vocalium in gamma nostro. Qd̄ sīq; multiplicatiōem figurari vellet. poterit h̄ vñp̄ additionē p̄uctorū in sursum vel dep̄ssione in deorsū. aut certe p̄ lineas q̄nq; vel sex istud ostendere vel in libris instrumentis exemplum. **G**amma nouū multiplicatur fīm thesim. p̄ductiōes sc̄ et breuiatiōem p̄ pausas insug et diapsal mata. Rō silis est ad p̄cedentem significatiōem quam vocales recipient. scdm q̄ in anteriora fiet punctuatio plus aut minus

Hoc autem facere non est oīm sed cōtēplatioīz et meditatiōz qui p cōsuetudie exerūtatoī sensus habent. **C**ertū attendēdū est illud p̄bi. **F**abricādo fabri sumus Ita d̄ cantico. **S**pectaculū istud grātissimū cēnere erat apud deū et marie sp̄m. **Q**uanta putas intercīsione vocis cordis q̄tis cum interūllis nūc celerioribus nūc tardioribus cantat dilecta dēdilecto. **D**ilectus inquit meus mibi. **O** q̄t dedit intelligi vocē frangens rep̄mens et secūlū multa volutans p̄iusq̄ subū geret. **E**t ego illi **C**āma mīsticū canticordi recipit cōsonantias intellegibiles a sp̄u cantante in ordine ad exteriōra cantica vel cordis vel oris vel operis. **Z**eneamus in p̄mis certū de maria/q̄tāticū liberum mētis derūtabat p̄ impūlō or ganū cordis carnis. **P**robabile est insuperimo certū ec̄ euangelio q̄ cecinit cātico or̄ dū cosonans iubilationi. **E**lizabet t̄ suo ci clamose t̄ magne. **B**eata q̄ credidisti. **L**a pauit os ut caneret secūlū. **M**agnificat ania mea dñm. **Q**uid si addiderimus cōsonantiam pueri Jesu/si Joseph virginalis sp̄si. **A**mo melodias sp̄u angelici/qualiter concessum est marie magdalene. q̄liter Ignat̄o. q̄liter Vincentio. et ita de plurimis audiēre. **Q**uib⁹ probabile est illud euenisse cōsonando sibi. **I**n cōspectu angeloī psallam tibi. **A**udi qđ Agnes de agno suo philocapta gloriatur. **L**uius inquir organa mibi modulantib⁹ vocib⁹ cantant. **N**ōne tibi p̄ suāsum est mariam dū fuit. p̄cima morti/cignēū aliqđ suauissimū in sua resolutiōe cātasse. **S**ic de xp̄o dicit p̄s. Ascendit de in iubilatione. et dñs in voce tube. **F**allor si nō addere fas habemus ad cōsonātiā marie carmina omniū celestū terrestriū et infernoī. **Q**ualiter eccia hymnū sat di. Auro ralucis rutilat. celū laudib⁹ intonat. mundus ecclitans iubilat. gemens infernū v̄lulat. **Q**d̄ si mirabiliter aliqđ posse stridores inferni fletus. v̄lulatus et ve. cōciner̄ celo et sanct̄s eius. Attendant q̄ pacto sit vt leetur iustus cū v̄derit vindictam. **Q**uo pacto rursus p̄t hō etiā viator repare videlz carmē suū q̄stūcūq̄ dissonū p̄us p̄ obstre pente malā volūratē. dū tradit se ad penitētem affectū. vt q̄ p̄us erat sub tenore dānantis iusticie/nūc fiat sub molli cantu cōpatiētis et indulgētis mie. **E**xpectet m̄ q̄s q̄s ē h̄mōi lamētationes et ve canendas sibi ee. q̄m mandauit dūs in nocte culpe vel pene

canticum eius. **D**issonant venialia pluri ma sed ip̄m carmen non obrumpūt. **R**esarciunt potius assiduis suspirijs ingemiscēdo nunc p. v. nunc per. o. nunc p. i. sperando deniq̄ vel gaudēdo p. e. a. **A**tuero non opus est hic et nūc carmina veteris hominis venūdati sub peccato vocē babens obtusam et raucam vel pene nullam recordari. q̄uis mutua cōpatiōe nīm canticordū cū gāma suo suauius appareret. q̄uis p̄ rea redderetur creditib⁹ alii hoi quicq̄d sp̄ualis affirmat de canticis p̄prijs suis q̄ iocūditib⁹ virtuosis. vt si fieret compatiō philocapti fatui cū casto philocaprio i celesti amore. ebr̄i carnaliter cū ebr̄io sobe sp̄ualiter zelantis seu zelotipi/prauiter aze **E**lo bono fm̄ sciam. **E**t ita de silib. **C**iebat obiectio superius q̄ mens nō p̄t itel ligere nec exinde cantare simul plura. sed a pud p̄bos cōquisitio remaneat. **C**ertū nobis est animam marie t̄ multo ampli⁹ chīsti/beatos q̄z sp̄us/tam in verbo q̄z in proprio genere/tot simul intueri. tot simul obiectis affici q̄ nō est numerus. **C**lidit Bñs dictus q̄s sub uno salis radio mundū collectū. **C**olligit Ancelmus ex gaudiōz reflexionib⁹ gaudium in quolibet infinitū q̄n cape sed intrare dicitur. **V**ider ocul̄ atbōmos innumerabiles radiante sole. et p̄tem totam hemisperiū circūgiratione facillima cernit. **D**orro quid auris in iocundo murere rini. quid in tremoribus cordarū vel cymbaloī ifiniī valeat p̄cipe cognoscim⁹. **S**iquidem sonus omnis minutias secūlū dū p̄portionem habet infinitas. sicut et omne continuum in semper diuīsibilia secale constat esse. **A**mplius in tonis sensibilibus videre est sugynum tempus/posse fieri verb. ala seu floretes vel flosculos p̄ minutias norularum/quađoq̄s quattuor q̄n q̄s ser. **T**hi. it qui p̄cipiatōem ad octo de ducunt. incta vocis molliciem ducibilem. **Q**uanto facultas talis amplior esse in canticōdo mentis censenda est. **E**xemplificemus in. **A**. gaudiō. et in. **V**. dolore. t̄ singulūm borum ad denarium facilē deduciōne flectamus. et ita de alijs tribus fiet per spicuum. **E**cce gaudeo primo quia sancte gaudeo. **S**ecundo quia non male gaudeo. **T**ertio quia sancte spero. **Q**uarto quia nō male spero. **D**uinto. quia bene misereor. **S**exto. quia non male misereor. **S**eptimo iterum gaudeo. q̄z sancte timo

Octauo q: nō male timeo, nono q: rite do
leo vt in pñia. decimo q: nō male doleo. vt
de seculi tristitia. **R**ursus idē apiamns
in. v. dol ore qsi viceversa. Ecce doleo. pri
mo q: male doleo. secundo q: nō bñ doleo.
tertio q: male timeo. qrtto q: n bene timeo
qnto q: male misereor. sexto q: non bñ mi
sereor. septimo q: n bñ spero. octauo quia
male spero vt in vanis. nono q: male gau
deo sic q exultant in rebus pessimis. decimo
q: nō sancet gaudeo de diuinis. **P**osse
mus formiter ad hāc multitudinē oñdes
req: non ē psalm⁹. non versus psalmi. non
vbi. n̄ deniq: sillaba ad quā t fm quā nō
possint psonae ad vocalē suā sit. a. sit. e. sit.
i sit. o. sit. v. voces spūales qualibet t quot
liber de promere. **H**ic Maria in suo ma
gnificat oēm vocē musicalē/agili voce
pcurrit. sic in alphabeto. sic i p̄r noster. sic
in suo Bne maria. sic in Credo fuit. ea vi
uete cōpositū. sic in Bndict⁹. sic in nūc dñs
mitt⁹. Quid conoz p singula cū i qlibz hym
no. dicā ampli⁹ in qlibet verbo suo/ p oēm
vocalē p se vel primis p̄cincere fas bēbat
Irrideat nūc aliq: si p̄t si audeat gāma
misticū. imo vero n̄ lā irrideat. n̄ reñciat. n̄
spuat. qz si sapientia ē ipē audiē sapientia
erit. si insipientia poterit ad sapientiam venire sa
lutarē giter laudis. si vacet vt videat. si q
escat vt audiat. si orer vt sapiat. si mereat
p orōem. tādē agnoscere qd psalm⁹ iste so
net. **H**ūs pp̄ls q scit iubilatōe. **G**āma
misticū p̄t exponi v̄lāpliari p nomia qnq: p
assionū qī totidē vocū. l̄ in p̄noratiōe/ v̄
ba seu v̄bula deficiat. Et p̄mo sp̄s oīs tē
pantie t fortitudis q̄ sūt in p̄cupiscibili et
irascibili mediāt inf passiones v̄triusq: v̄
tiosas. **S**z discurrāt p singulas voces.
Ecce reducūt ad. A. delectatio. qsi qdaz
delectatio. qm vt lac se infūdit dū medita
tio p̄mit. affectio sugit. Leticia qsi latitia.
q: dilatat. voluptas qī volubilitas. n̄c bac
nūc illac/circa rē dilecta ap̄phensā. Jocun
ditas q: puocat ad iocū q facilis est necla
borat. Hilaritas q: se foris faciet enī se ex
plicat matie p oculos in honore leto. Alas
critas q: est vigor vtēdi se t suis officijs ex
pedite. Liqfactio q: se p̄prijs terminis non
p̄tinet pl̄q: aer aut aq. s̄ labit in rē amatā
Defectio q: n̄ subsistit in sua v̄tute conatu
v̄lōpatōe s̄ cadit in rē dilecta siē liqfactio.
Ebrieras q: n̄ videt eē sui p̄pos p amoris
magnitudine. Satietas m̄ q: n̄ excludit d

sideriū s̄ fastidiū vt ibi/ frui nec fastidiū
q̄ frui magis sitiū. Fruito q: ē in belue in
re amata p̄t se cū qete. Transformatio n̄ p
subam s̄ assimilatōz q̄litatinā in amore vi
uo. exultatio. tripudiū. iubilatio. plausus
saltatio. gr̄atatio. vorlaudis. **R**edu
cūt ad. E. spēm q: n̄ accipit h̄ put est virtus
theologica s̄ generalit. p̄ desiderio boni fu
turi. tēdētia. expectatio. eluries sitis. ardor
audacia bona. ira bona. ieb̄ bo⁹. anhelatio
emulatio bona. suspiriū p̄cupia. **R**edu
cūt ad. I. p̄passiōne. misatio. mia. pietas
mititas. māfuetudo. benignitas. libalitas
munificētia. elemosina. i. affect⁹ mīfandi
tā in spūalib⁹ q̄ in corporib⁹ incōmodis
Reducūt ad. O. timorē. fuga. despatio
bona. segnities bona. stupor bon⁹. admiratō
erubescētia bona. v̄cūdia bona. horror. ago
nia. trepidatio. formido. abominatio p̄cti
nausea voluptatis male. fastidiū bonū. te
diū bonū v̄te b⁹. timor reuerētialis q̄ est q
dā resiliatio in p̄priā p̄uritatē. ex sideratiōe
superioris maiestat⁹. aut ē resiliatio formida
bil ad p̄priū adiutorē cū sideratiōe vigēt
necratis. **R**educūt ad. U. tristitia. tri
tio. dolor. odiū bonū. detestatio. iudicia bo
na. cruciat⁹. torso. plāct⁹ seu plāgor. lame
tū. rugit⁹. gemit⁹. v̄lūlat⁹. lāguor. **P**os
sem⁹ oēs bas qnq: resonatiōi. i aspectu cru
cis notare t in. e. l̄ra. In tpo qz q̄ fuit in mi
sterio reclēpt⁹ qnq: scilicet. Sz t in mīre ei⁹
fm euāgelij tenorē t notulas. **V**is audi
re cāticordū marie in. a. D̄gtaia mea dñz
Vis in. e. Ecce acilla dñi fi. mi. fm. v. tuū
Vis iu. I. Vlinū nō bñt. Vis in. o. Tur
bara ē in voce ágeli t timuit illo ire. Quis
nēpe. Joseph sp̄sūt n̄ dubiū qn̄ sp̄sa ma
ria timoris p̄ors fuit. Vis in. v. Ecce p̄
tu⁹ t ego do. qre. te. Vis rursus in. I. siml
oia p̄sonātē. Erige cordis aures ad voces
sp̄s sui. dū. p̄priū filii / dū dilectū oris sui
viscerz qz suoz t votoz. p̄sensit crucifigi p
redēptiōe nīrī. dās nob illum v̄riq: cū gau
dio t exultatiōe q̄ sumā supabāt carnis águ
stā. Alioq: q̄liter ip̄lesser qd̄ d̄. Hilare
matorē diligit d̄s. Desideriū rursus qd̄ ba
buerat cū filio nos p̄ crucē redimi / dū im
plebat. Hōne q̄so delectabat. Nunq: nō
p̄tere crediderim⁹ cā p̄gratulasse saluti la
tronis cū audiuit a filio. Hodie mecū eris
in padiso. Lū orauit ifup fili⁹ p̄ p̄seqnrib⁹
D̄ dimitte ill' q: nesciūt qd̄ faciūt. **V**is
derer supflū? supp̄icātū p̄ bas qnq: voces

hic pue p molle cantū mie q̄ n̄l hoib⁹ acce-
prabili⁹ ēē dy vellē intimare. **C**Exhilare
see ad hec ⁊ spera' tu q̄ p̄eras misfande bō.
Quid vltra negare tibi m̄f mie poterit si p̄
priū p̄ te filiū ⁊ sensit offerri tante miseric⁹
Quid ccedet b̄ficata in cel⁹ ⁊ talia dabat
in terr⁹ afflita. **P**erdidit miseriā nunqđ ⁊
miam: pdidit passiōz s̄z nunqđ cōpassiōez
Perdidit pfecto cōpassiōne afflitiū ⁊ sed
retinet cōpassiōz electiū atq̄ succursinam
Reddam⁹ ei viciſſitudinē. q̄liter b̄ inq̄
es fieri: **A**ptem⁹ ei iugit voces canticordi m̄i
p̄ vba canticordi sui vni verbo euāgelij. **C**o-
cordem⁹ p̄iter voci ⁊ sili⁹ vocē volutat̄ n̄re
qdciūz dicerit vob̄ inq̄t facite. **S**z h̄ qdciū
q̄ facere scis oīno n̄ posse nos o b̄ta nisi di-
cēs fili⁹ tu⁹ dederit voci sue vocē vñtū. **I**n
cui⁹ v̄bo latātes opatiōis rhete ⁊ sil⁹ opē se
rēte cōpleam⁹ iussū tuū. qdciūq̄ dicerit vo-
bis facite. **A**truero paſandū est randez
aliqñ⁹ verboq̄ n̄rō finis dādus ē. **F**lecl iga-
mus futuros cē nōnullos q̄b⁹ aptio: / vide
bif⁹ qdā simplicitas vni⁹ vel paucoz affe-
ctuū p̄ sua exercitatiōe. quēadmodū simpli-
cib⁹ rusticāis / pl⁹ placet aliqu⁹ tympanuz
gallice tabour omeruedon. ⁊ fistula repe-
tēs assidue idē. qm̄ aures ad subtiles armo-
ni is nō bñt idoneas. **H**emus in collatio-
nib⁹ patr⁹ ō reductiōe oīm affectuū ad hec
vba. **D**e⁹ in adiuto. meū intēd. dñe ad ad-
iu. me. se. **E**didim⁹ nup monocorduz / sup
orōem dñicaz / sub vna amoris corda. **D**e
hinc psalteriū decacordū / sup vna tñmō/
fm vñā considera' z aut sup tribo fm alteraz
aut deniq̄ sup decē ⁊ formis ad legis decez
verba. **A**lijs vero delectabili⁹ ē altermis vñi
cū natura p̄ sua mutabilitate i⁊ mutatiōe de-
lectef. **H**emū gāma n̄m sub qnq̄ verb⁹
q̄ volebat apl⁹ loq̄ sensu suo / poterit oībus
accōmodū fieri rudib⁹ ⁊ pitis. multiuolis ⁊
pauca q̄rentib⁹ / sint pueri. sint senes / sint
puelle v̄l virgines. marie q̄ diuinis mācipā-
tur psalmodijs. plus ei valet b̄ loco pia de-
uotio. q̄ eruditio lñata. plus penitēs affe-
ctus q̄ vestigis intellect⁹. put in opuscul⁹
⁊ industrijs de theologia mīstica innueni-
mus ānotasse. **T**ñmō discat discipul⁹ chri-
stian⁹ reducere se ad se / vt p̄currat por i dos
mū suā ⁊ illi ludat. cōceptiones suas agat.
Hō in delictis ait sapiēs. nec in verbo sup
bo qd̄ p̄sus aduersum ē verbo dei. **B**u-
pluit ad extremū multa sup auditū melo-
diosissimo v̄bo dei. q̄ nr̄am gāma nouum

ornarēt, ut q̄s auditor, q̄s cātor, q̄s exauditor idoneus vbi de oī genere musicoꝝ in psalmis memoratoꝝ, cātu, pulsu, statu, mēte, spū, practis addēda ē ad gāma nostrum. **D**e cāticis insup etultatiōis et lamētatiōis p̄ maximas q̄les sunt in dialetica et rhetorica loci ad triplice īvestigationē historicaꝝ, viciꝝ phisica et theologicā, lanꝝ opert cātico rū oīm originē naturāq; renari. **E**legia de nīq; casta versib; iparib; castos cārabit atque mores. **S**ztata sūt ad p̄ns dicta sat, p̄cordante nō p̄centore q̄ aut. **B**ti q̄ audiūt verbū dei et custo, illō. **I**n cuiꝝ fiducia vbi vacātib; cāticordi verbū feci.

Tertium opusculū 3

Quam aliud colligit in se tho-
mos tres, pl^o fm modos tradi-
tiōis variōs q̄ p diversitate ma-
terie. **T**rim^o thom^o ciliat et
seq̄ facit facetā elegiā cātrice; amor dñe
theologie q̄hi liricū t̄ odaꝝ carmē. **S**e
cūdus thom^o alt sc̄ds h̄z canones seu regu-
las amphorismos vel magias aut theoreu-
mata de cāticis p notulas q̄nq̄ginta. **T**erti^o thom^o alt tertii^o verbū solatiū multi-
plex in se dirigit p pticulas q̄nq̄ginta. Et
ita iuncti sūl̄ hi duo thomi c̄tilogū st̄tūnt

Carmē super recō*i*

gitatione mortis. (duc cor in alta.
Erne quis es. qd agie/moreris dic/
Lo: cruce pugant ipes timor ardor
amans
Latice/saltū/lamētū/plāctū/freq̄nta.
Jūgitō iocūdū psalteriū cyibare. (mos
Locine sic olor tua dum mors imminet/o
Mortua morte icus/sis mihi porra poli
Lps adest aia q sponsa cubile bim
Spōsi ascendas federe ppetuo.
Ergo cāter himē/mens/os/cor/lingua/vi
Plaude/sali corā/te iubilus rapiat. (gores
Leīn t tua fle/tua sit sp̄cs vnicā christi
Passio/sit meriti gratia sola tuum.
Buccinet aure tua sonitu vario tuba du
Terreat iste tonā/blāda vēite leuer (plet
Turruris hec faciēs iūges suspiria suau
Dō vel alauda canit v'l philomena melos
Loz tremet ob tract' variōs/dū leticie vis
Loz rebit i altū/mot pmit anictas
Larmia nocte de' tibi dat dū te pegrefers
Fac resonet sua laus iusticē ore suo.